

Mimarlık Şenliği 2011 : Sosyal/ Konut

Şubemizce 2004 yılından beri, değişik temalarla bir festival niteliğinde düzenlenen Mimarlık Haftası etkinlikleri Mimarlığın Toplumla Buluşması hedefine uygun olarak gerçekleştirilmektedir. Bu yıl da 3 – 13 Ekim 2011 tarihleri arasında gerçekleştirilen Mimarlık Şenliği'nin teması **"SOSYAL / KONUT"** olarak belirlenmişti.

Mimarlık Şenliği'11 etkinlikleri 3 Ekim Dünya Konut ve Mimarlık Günü'nde yapılan basın açıklaması ile başladı. Şenlik kapsamında planlanan 9 atölye ilk toplantılarını yüksek katılımı 4 Ekim 2011 tarihinde gerçekleştirdi.

Tezcan Karakuş Candan, Ethem Torunoğlu ve Ali Hakkı'nın yürütücülüğünde **Kamusal Mekânların Sosyal Dönüşümü 1: Pazaryerleri**, Emel Akın ve Özlem Aslantamer yürütücülüğünde **Kamusal Mekânların Sosyal Dönüşümü 2: Kent Merkezi ve SSK İşhanı**, Evren Yılmaz Tekin ve Z. Ebru Aksoy yürütücülüğünde **Doğal Döngü / Permakültür Atölyeleri** hafta boyunca çalışmalarını sürdürdü.

Vadi Yürüyüşü Atölyesi ise 7 Ekim 2011 tarihinde Deniz Altay, Neşe Gurallar ve Z. Ebru Aksoy yürütücülüğünde gerçekleştirildi. Dikmen Vadisi Parkı'ndan Barınma Hakkı Bürosu'nun bulunduğu alana kadar olan bölgeyi kapsayan bu yürüyüş Dikmen Vadisi Halkı ile atölye katılımcılarının buluşması ile son buldu.

8 Ekim 2011 tarihinde ise Aslı Tanrıkuş yürütücülüğünde **Heykel Atölyesi**, Seçkin Timur ve Muammer Kotbaş yürütücülüğünde **Karikatür Atölyesi**, A. Cemile Okyay ve Bahar Öktem yürütücülüğünde **Çocuk- Mimarlık Atölyesi**, AFSAD işbirliği ile gerçekleştirilen **Fotoğraf Atölyesi** Dikmen Vadisi'nde Vadi halkı, mimarlar ve mimarlık öğrencilerinin katılımı ile gerçekleştirildi.

Leman Ardoğan, Muteber Osmanpaşaoğlu ve K. Mükremin Barut yürütücülüğünde gerçekleştirilen **Ressam Mimarlar Sokak Atölyesi**'nde ise 9 Ekim 2011 tarihinde Maltepe Ördekli Parkı'nda bulunan Çocuk Oyun Alanı'nın duvarı semt sakinleri ile birlikte boyandı.

5 Ekim 2011'de gerçekleştirilen **"La Haine"** isimli film gösterimi, 6 Ekim 2011'de **Bitmeyen Metroya Kurdele Takıyoruz Eylemi** ve Alman Kültür Merkezi işbirliği ile hazırlanan **"Bir Başkent'in Oluşumu: Avusturyalı, Alman ve İsviçreli Mimarların İzleri" Projesi Katalogunun Lansmanı** ve Ankara'nın başkent oluşunun 88. yıldönümü olan 13 Ekim 2011'de Sakarya Meydanı'nda gerçekleştirilen **Mimarlık Şenliği'11 Atölyeleri Sergisi** ve Mehmet Eti'nin sahne aldığı **Kapanış Konseri** mimarlığın toplumla buluşmasını sağlayan etkinlikler oldu.

İnsan Hakları ve Konut: Yeni ve Cesur Görüşler Gerekiyor¹

Vassilis Sgoutas

Çeviren: Arif Şentek

İNSAN HAKLARI VE KONUT: YENİ VE CESUR GÖRÜŞLER GEREKİYOR

Yaşadığımız dünyanın adil olmadığını hepimiz biliyoruz. Bu dünya, nerede ve nasıl yaşadığımıza, ne kadar varlıklı veya yoksul olduğumuza bağlı olarak bütünüyle değişik anlamlar taşıyan bir dünya.

Biz mimarlar, büyük bir olasılıkla dünyadaki binaların ancak yüzde 2'sini tasarlıyoruz. Bu gerçeği dikkate alarak, küresel bağlamda konut ve toplumsal eşitsizlikler gibi ana konuların bizim çalışma alanımızla ne derece ilişkili olduğunu kendimize sormak zorundayız. Çoğunluk için yaşamsal önemi olan konulara odaklanıyor muyuz? Her şeyden önce, ister az gelişmiş ülkelerde, isterse gelişmiş denilen ülkelerin yoksul bölgelerinde olsun, insanların barınacakları bir konuttan yoksun olmalarından, kentlerde insani ve mimari açıdan yaşanan çöküşten hepimiz etkileniyoruz.

YAŞADIĞIMIZ DÜNYAYI SORGULAMAYACAK MIYIZ?

UIA'nın 1996 Barselona Kongresinde, o sırada Türkiye Mimarlar Odası Başkanı olan Fatih Söyler, yoksulluk sınırları altında yaşayanların kötü durumunu vurgulayan bir bildiri dağıtmıştı. Bildiride, *"dünyanın gerçeklerini anlamamakta ısrar eden, gözleri görmeyen, kulakları duymayan mimarlar olacağına inanmıyorum"* demişti. Bildiri; *"kendi kendimizi sorgulamayacak mıyız, hükümetlerin kararlarını sorgulamayacak mıyız, yaşadığımız dünyayı sorgulamayacak mıyız"* diye bitiyordu.

O günden bugüne 14 yıl geçti ve insanlarımızın büyük bir çoğunluğu için yaşam koşullarının giderek daha da kötüleştiği bir ortamda, biz hâlâ aynı konuları tekrar tekrar tartışmayı sürdürüyoruz

Mesleğimizin önünde duran temel sorun; geleceğin kentlerini biçimlendirme konusunda gerçekten etkili

olacak niyete ve araçlara sahip olup olmadığımız ve özellikle mimari ürün ve eylemlerimizle kentlerdeki eşitsizlikleri azaltıp azaltamayacağımız sorunudur. Bunu başaramazsak kentlerimizin, dünya iktidar ve finans merkezlerinin buyruklarına göre giderek dengesizliği daha da artan bir biçimde gelişmesini, yolun kenarından izleyen seyirciler olarak kalacağız.

KAĞIT ÜZERİNDE HER ŞEY TOZ PEMBE

"Bir insan hakkı olarak" konuttan söz ederken, önce konunun arka planını, bugün varolan durumu inceleyelim. Kâğıt üzerinde her şey toz pembe görünüyor.

Konut, 1948 İnsan Hakları Evrensel Bildirisinde çok açık bir biçimde bir insan hakkı olarak tanımlanmış. Bildirinin 25. maddesinde *"Herkesin, kendisinin ve ailesinin sağlığı ve iyi yaşaması için yeterli yaşama standartlarına sahip olma hakkı vardır; bu hak... konut... hakkını da kapsar"* denilmektedir. Yeterli yaşam standartları derken bunun yeterli kamusal mekânlara ve kamu tesislerine erişimi de içerdiğini kabul etmeyelim mi?

Birleşmiş Milletler ve diğer örgütlerce yayınlanan bildirileri ve sözleşmeleri kabul eden devletler, kuramsal olarak, imzaladıkları metinlerde öngörülenleri gerçekleştirme konusunda kendi yurttaşlarına hesap verme sorumluluğu taşımaktadır. Ama uygulamada böyle bir hesap verme söz konusu mudur?

Gözlerimizi, altında çok sayıda imza bulunan önemli belgelerden gerçek hayata doğru çevirelim. Sorun; insan hakları kavramının genişletilip genişletilmemesi değil, özellikle bu hakların var olsa bile geniş ölçüde görmezden gelindiği az gelişmiş ülkelerde, bunların uygulanabilirlik açısından ne gibi bir değer taşıdığıdır.

Sivil ve politik hakların garanti altına alınması göreceli

olarak daha az maliyetliyen, ekonomik ve sosyal hakların güvencesini sağlayabilmenin maliyeti son derece yüksektir. Hatta bu maliyet konut söz konusu olduğunda daha da yüksektir.

Bu bakımdan mütevazı bir şekilde, yani adam başına 10 hatta 7 metrekare yaşam alanı ile başlamak, ama bu koşulları belirli bir süre içinde gerçekten sağlama konusunda niyet ve araçlara sahip olmak veya her ne pahasına olursa olsun böyle bir hedefi gerçeğe dönüştürecek mekanizmalar oluşturmak çok daha gerçekçidir.

KARAR VERME SÜREÇLERİNDE YER ALMALIYIZ

Eğer toplum konutun herkese yönelik somut bir hedef olmasını arzularsa ve bu sorunu başa çıkılması imkânsız bir canavar olmaktan çıkarırsa, mimarların işlevinin daha genişleyeceği akla gelebilir. Ama uygulamada bunun böyle olmadığını biliyoruz. Karar verme süreçlerinin nadiren bir parçası oluruz, bu can alıcı konular ile uğraşan farklı disiplinlerden gelmiş ekiplerin başında nadiren yönetici oluruz. Eğer BM, UNESCO vb. gibi uluslararası örgütlerin gündemlerine bakılacak olursa, mimarlığın bu gündemlerde temel bileşenlerden biri olarak tanımlandığını görmek olanaksız değilse de güçtür. Niçin? Bir bakıma burada bizim kusurumuz söz konusudur. Bu; ulusal, bölgesel veya uluslararası mimarlık meslek örgütlerimizin sürekli baskı kurmasını gerektiren bir alandır.

Biz mimarların bu konuda bir işlevi bulunduğunu ve konutun bir insan hakkı olduğunu tekrarlamayı sürdürmenin ötesinde yapılacak ne var? Yanıt, konuta ilişkin olarak hükümetlerin, özellikle *"ellerindeki kaynakları, uygun olan her araçla birlikte ve azami düzeyde giderek daha geliştirilmiş biçimde kullanarak... girişimlerde bulunmayı üstlendikleri"* Birleşmiş Milletler Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesinin altında imzaları bulunan hükümetlerin, bu taahhütleriyle neyi kabul etmiş olduklarıyla ilgilidir.

Söz konusu hedeflerin yaşama geçirilmesi için kurulması gerekli mekanizmalar, mimarların katkısı olmadan anlamlı sonuçlar veremez. Biz mimarlar; dünyada insanca bir barınaktan yoksun olarak yaşayan veya yetersiz konutlarda barınan bir milyarı aşkın insana barınak sağlama için mücadele edecek, değişik disiplinlerden gelenlerle oluşturulmuş ekiplerde en önemli aktörler olarak yer almaya hakkımız bulunduğunu kanıtlamak zorundayız.

MİMARLARA VE ÖRGÜTLERE DÜŞEN GÖREV

Peki, bu işe nasıl girişeceğiz? Yerel koşulların ülkeden ülkeye bu kadar çok farklılık gösterdiği bir ortamda, ne büyüklükte ve ne türde konutlar önerilebilir? Ve daha da önemlisi, burada mimarlara ve UIA'ya düşen bir görev var mı?

Bu konuda yerine getirilmesi gereken önemli bir görevimiz olduğuna kesinlikle inanıyorum, çünkü mimarlık, yaşanan eşitsizliklere karşı başarılı bir araç ve toplumsal değişimde demokratik bir faktör olabilir. Sorun, işe nereden başlanacağıdır.

UIA, bölgesel örgütlenmelerle birlikte, her ülke için konut normlarını ve kriterlerini belirleyecek çalışma grupları oluşturabilir. Yoksullara hizmet edecek bir mimarlık türü için ana ilkeler belirlenebilir. Kuşkusuz bu çalışmalara her ülkeden ulusal örgütlerin de katılması gerekir. Çalışmalara, bugün varolan koşulların, eğer varsa ilgili mevzuatın bir analizini yaparak başlamak gerekir. Bunun ardından önerilerin geliştirileceği bir süreç izlenir.

Bu çalışma, çok büyük bir potansiyel taşımaktadır. Örneğin; kişi başına düşen metrekare alan, ev büyüklükleri, asgari sıhhi tesisat, evlerde olması istenilen kümeleştirmeler vb. standartları düşünün. Bütün bunları küresel ölçekte karşılaştırmalı olarak derlemek, bizi sadece mimarlık ve kent planlama ile değil, kişi başına düşen milli gelir ve iklim koşulları ile de ilişkileri kurulacak sonuçlara yönlendirecektir. Bu bilgilerin; ilgili ülkelerde, genelde verilen konut hakkı talebi mücadelesinin ötesinde, sağlanan konut koşullarının 'yeterliliği'ne ilişkin bir mücadeleyi sürdürenler için de yararlı veriler olacağını unutmayalım.

Bu getirdiğim öneri, bizi toplu konutların kasvetli havasından kurtaracak bir düşüncedir. Diğer düşünceler, muhtemelen daha iyi başka öneriler geliştirilebilir. Söylemek istediğim, özgün bir plan çerçevesinde konuya odaklanmamız gerekliliğidir. Ve sonunda varılacak sadece bir nihai hedef olduğunu asla unutmamalıyız: İnsan hakları yoluyla sosyal adaletin sağlanması.

ETİK, İNSAN HAKLARININ BİR PARÇASIDIR

İnsan hakları ve etik birbiriyle ilişkili konulardır. Etik, insan haklarının bir parçasıdır. İnsan hakları da etiğin bir parçasıdır. Dolayısıyla kentsel gelişimin etiği,

kaçınılmaz olarak insan haklarına ilişkin konuları içermektedir.

Etik, kent planlaması bağlamında neyi temsil eder? Sadece kulağa hoş gelen bir sözcük müdür, yoksa gerçek kent planlaması açısından bir anlamı var mıdır?

Etik, toplumsal ve insani değerlere ilişkindir. Toplumsal ve insani değerler olmaksızın mimarlık ve kent planlaması bir anlam taşımaz. Binalar, parklar ve yollar tek başına hiçbir zaman anlamlı bir bütün oluşturmaz. Dolayısıyla, kentlerin toplumsal evrimi; mimarlığın, kent planlamasının ve teknolojinin evrimine ayak uydurmak zorundadır. Oysa bugün arada açık bir geri kalmışlık vardır.

SORUNUN TEMELİ KENT TOPRAKLARININ MÜLKİYETİ

Kent planlaması konusu üzerinde düşünmeye, kent toprakları dikkate alınmadan başlanılamaz. Kentsel topraklarının mülkiyeti, sorunların temelinde yer alır – arazi sahipleri kimlerdir, arazi edinme hakkına kimler sahiptir, araziyi yönetenler kimlerdir?

Arazinin, kamuya ait bir değer olarak değil bir kâr aracı olarak kullanıldığını görmeye devam edeceğiz. "Kamusal mekânın ortalıktan yok oluşu"nu da görmeye devam edeceğiz. Ve bu, benim görüşüme göre, bir insan hakları ihlalidir.

Yükselen arazi fiyatları çoğu durumda kaçınılmaz olarak belirli bir alanın ticari ve sosyal sentezinde yeni oluşumlara yol açmaktadır. Bu, sonunda eski mülk sahipleri veya kullanıcıların daha ucuz alanlara taşınmaları ve ekonomik açıdan kârlılığı daha yüksek düzeyde bir gelişme için gerekli alanları boşaltmalarıyla sonuçlanmaktadır. Bunun adil olmadığını söylemekle yetinmek, sorunun çözümünü engellemek demektir. Önemli olan, adil bir çözüm bulmak ve bu alanlarda yaşayan veya çalışanlara, onların kabul edebileceği alternatif alanlar önermeden, mevcut alanlardan tahliyelerine girişmemektir.

İzinsiz yapılan evler, izinsiz inşaatlarla oluşturulan alanlar, kentsel araziye feci bir şekilde yiyip bitirmektedir. Resmi olarak belirlenen kentsel alanlar genellikle yoksullar tarafından kullanılamamakta, bu bakımdan onlar da kent içinde, gelişmemiş ve azgelişmiş ülkelerde kent dışında boş buldukları alanları yasadışı yollarla işgal etmektedirler. Bu süreçte, sürekli olarak kendilerine yetersiz de olsa su vb. bazı hizmetleri

sağlayan ve aynı zamanda onları koruyan mafya türü örgütlenmelerin ve gecekondu ağalarının eline düşmektedirler. Bu da açıkça bir insan hakları ihlalidir.

GÖÇ, YOKSULLUK DEMEKTİR

Daha iyi bir yaşam arayan göçmenlerin kentlere akını, aynı zamanda kent çeperlerinde toplanan yoksulluğun, kırsal alanın yaşamı sürdürmeyi sağlayan dayanışma ortamından geniş ölçüde koptuğu, aynı zamanda geleneksel kentin kültürel ve politik yaşamıyla bağlantısı da olmayan acımasız bir dünyanın ortaya çıkmasına yol açar.

Göç, yoksulluk demektir. Göç, büyük kentlerin oransız olarak daha da büyümesi demektir. Bu, sonuçta büyük kentlerde altyapı ve kentsel gelişim konularına odaklanmayı gerektirmektedir. Bu yolla küçük kentleri kendi geçimini sağlamaktan mahrum bırakıyor ve böylelikle megakentlere göçü teşvik ediyoruz. Bu bir kısır döngüdür.

YENİ VE CESUR GÖRÜŞLERE İHTİYAÇ VAR

Eminim hepimiz, gelecek kuşaklara daha adil bir dünya ve yaşanabilirliğini sürdüren bir gezegen bırakmanın görevimiz olduğu konusunda görüş birliği içindeyiz. Kısacası sorun, gelecek kuşakların, çabalarımız ve eylemlerimiz hakkında ne yargılarda bulunacaklarıdır. Yeteri kadar bir şeyler yaptık mı veya çok az mı yaptık, çok geç mi kaldık? Gelecek kuşakların kriterleri, doğal olarak bizim bugünkü kriterlerimizden farklı olacaktır. Büyük bir olasılıkla daha katı olacaklar ve biz suçlanır durumda kalacağız.

Yeni ve cesur görüşlere ihtiyaç var. İnsan hakları kodlarını temel alan bir düşünce, yaygın bir biçimde evrensel geçerlilik kazanacak ve sürekli bir gelişim içinde olacaktır. Yoksa bizim sözüm ona uygarlığımız, sadece refaha ilişkin mevcut durum ve yaşam tarzının korunması ile ilgilendiği ve bunun dışındaki konular karşısında vurdumduymazlığını terk etmediği sürece, gelecek kesinlikle bizim için bir kâbus olacaktır.

¹Vassilis Sgoutas, uzun yıllar Uluslararası Mimarlar Birliği UIA'nın değişik kurullarında bulunmuş, 1996-1999'da Genel Sekreter, 1999-2002'de Genel Başkan olarak görev yapmıştır. Bu yazı, Sgoutas'ın 21-23 Ekim 2010 günleri Ankara'da toplanan Mimarlığın Sosyal Forumunda yaptığı konuşmadan özetlenerek alınmıştır.

Mimarlık Haftası Atölye Sonuçları Sunum ve Sergisi

"Mimarlığın Toplumla Buluşması" hedefiyle düzenlenen Mimarlık Şenliği, bu yıl da **"SOSYAL / KONUT"** teması ile 3 – 13 Ekim 2011 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Mimarlık Haftası süresince çalışan tüm atölyelerinden oluşturulan "Mimarlık Haftası Atölye Sergisi" 2 Kasım 2011 Çarşamba günü Mimarlar Odası Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen atölye sonuç ürünlerinin sunulduğu bir etkinlik ve kokteyl ile sergilenmeye başlandı. Mimarlık Haftası 2011 atölyeleri sonuç ürünleri daha sonra 16-23 Kasım 2011 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'nde Mimarlık Bölümü'nde sergilendi.

Atölye – 1 : Kamusal Mekanın Sosyal Dönüşümü

1 Pazaryeri Atölyesi

Atölye Yürütücüleri : Ali HAKKAN, Ethem TORUNOĞLU, Tezcan KARAKUŞ CANDAN

Atölye Katılımcıları : Sultan ÇETİN, Fatma Zehra ÇAMDAL, Deniz KESİCİ, Hülya KEÇECİ, Sırma Gül MISIR, Görkem BALCI, Müfit SAKA

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 2011 Mimarlık Haftası etkinlikleri kapsamında düzenlediği atölye çalışmalarından biri de **"Kamusal Mekanların Sosyal Dönüşümü: Pazaryerleri"** atölyesi olmuştur

Pazaryerleri kentlilerin alışveriş ihtiyaçların karşılandığı, farklı kültürlerin bir araya geldiği, insanların sosyalleştiği kamusal alanlardır. Atölyemizin amacı; en küçüğü 5000 m² olan haftanın bir günü kullanılıp altı günü boş duran pazaryerleri için, kalan diğer altı güne dair işlevsel önerilerde bulunmaktır.

Atölye çalışmaları kapsamında; yapılan ilk değerlendirme toplantısının ardından, kamusal mekan olarak pazar yerlerinin kent ortamında taşıdığı sorunlarını, ve bu alanlarının son durumlarını yerinde görerek ve izleyerek başlamak üzere Ankara'nın üç ilçesinde dokuz pazaryeri gezilmiş ve içlerinden bir tanesi üzerinde fikirler üretilerek pazaryeri olarak kullanılmadığı günlerde de kamusal alan olarak kentlilerce kullanılması doğrultusunda öneriler geliştirilmeye çalışılmıştır.

1. İncesu Pazarı- Çankaya

Planda kullanım alanı	: refüj alanı
Mevcut kullanım	: pazaryeri
Pazar açılan günler	: pazartesi
Üst örtü	: var
Tasarım	: yok
Yol-kaldırım-çevre ilişkisi	: tasarlanmamış
Tuvalet	: yok
Mevcut durumu	: bakımsız
Zemin	: asfalt
Topografyaya uyum	: var
Alternatif kullanım	: yok
Güvenlik sorunları	: yok
Engelli ulaşımı	: yok
Etrafında bulunanlar	: iki tarafı da yol

2. Türközü Pazarı- Mamak ve Çankaya arasında

Planda kullanım alanı	: yol ve yeşil alan
Mevcut kullanımı	: pazar yeri
Pazar açılan günler	: pazar
Üst örtü	: yok

Tasarım	: yok
Yol-kaldırım-çevre ilişkisi	: tasarlanmamış
Tuvalet	: var
Mevcut durumu	: bakımsız
Zemin	: asfalt
Topografyaya uyum	: var
Alternatif kullanım	: yok
Güvenlik sorunları	: ortadan bir kanalizasyon geçiyor ve trafik kurallarına uyulmuyor

Bademlidere

Pazar açılan günler : yok
Üst örtü : yok

Birlik Mahallesi

Engelli ulaşımı : yok
Etrafında bulunanlar : zabıta karakolu, muhtarlık,
lise ve çok sayıda inşaat

3. Bademlidere Pazarı - Çankaya

Planda kullanım alanı : pazar alanı
Mevcut kullanımı : yok

100. Yıl

Tasarım	: yok
Yol-kaldırım-çevre ilişkisi	: tasarlanmamış
Tuvalet	: yok
Mevcut durumu	: bakımsız
Zemin	: asfalt
Topografyaya uyum	: var
Alternatif kullanım	: yok
Güvenlik sorunları	: yok
Engelli ulaşımı	: yok
Etrafında bulunanlar	: market, Çankaya Köşkü'ne yakın

7. Batıkent Pazarı – Yenimahalle

Planda kullanım alanı	: pazar alanı
Mevcut kullanımı	: Pazar yeri
Pazar açılan günler	: pazar
Üst örtü	: var
Tasarım	: var
Yol-kaldırım-çevre ilişkisi	: tasarlanmış
Tuvalet	: yok
Mevcut durumu	: bakımlı
Zemin	: asfalt
Topografyaya uyum	: var
Alternatif kullanım	: otopark
Güvenlik sorunları	: yok
Engelli ulaşımı	: yok
Etrafında bulunanlar	: park, cami, iş merkezleri ve metro

8. Kent-Koop Mahallesi Pazarı- Yenimahalle

Planda kullanım alanı	: pazar alanı
Mevcut kullanımı	: Pazar yeri

Basın Sitesi Yılı

Batıkent

Pazar açılan günler	: çarşamba
Üst örtü	: yok
Tasarım	: yok
Yol-kaldırım-çevre ilişkisi	: tasarlanmamış
Tuvalet	: yok
Mevcut durumu	: bakımsız
Zemin	: asfalt
Topografyaya uyum	: var
Alternatif kullanım	: yok
Güvenlik sorunları	: yok
Engelli ulaşımı	: var çünkü kaldırım yok
Etrafında bulunanlar	: cami

9. Kırkkonaklar Pazarı – Çankaya

Kent-Koop

Kırkkonaklar pazarına dair:

Mevcut arazi eğimiyle Pazar alanı olarak kullanılmaya

Kırkkonaklar

Planda kullanım alanı	: pazar alanı
Mevcut kullanımı	: pazaryeri
Pazar açılan günler	: cuma
Üst örtü	: yok
Tasarım	: yok
Yol-kaldırım-çevre ilişkisi	: tasarlanmamış
Tuvalet	: yok
Mevcut durumu	: bakımsız
Zemin	: asfalt
Topografyaya uyum	: yok
Alternatif kullanım	: yok
Güvenlik sorunları	: açıkta duran trafo, parka çıkan merdivenler
Engelli ulaşımı	: yok
Etrafında bulunanlar	: cami, park ve huzur evi

- Tırmanma duvarı ve kum havuzu
- Kompost gübre yapma alanları

Atölye – 2 : Kamusal Mekanın Sosyal Dönüşümü Kent Merkezi ve SSK İşhanı Meydansız Kent Merkezine İç Mekânlaşmış Kent Meydanı Önerisi

Atölye Yürütücüleri: Emel AKIN, Atılım Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü Öğr. Üyesi,

Özlem ASLANTAMER, Atılım Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, İç Mimarlık Bölümü

Atölye Katılımcıları : Gülseren ORAY, Orçin CİHAN, Nurdan TOSUN, İlknur SAYIN, Dila AYDIŞ, Merve Gülşah ARSLAN, Mahmut İSCİ, Ebru EREN, Eyüp BOYSAL BAYCIK, Mustafa GÜRBÜZ, Sena GÜLBAHAR, Zeynep AKTAŞ, Ayşe Hümeysra BAŞ, Özge KARADAYI, Afet BARAN, Hande YEŞİLYURT, Leyla DENİZ, Reyhan YÜKSEL, Şule AYBAR, Ramazan SARI, Nilay Nida CAN, Zeynep AVSEVER, Murat ÖZDAMAR, Nilgün COŞTUROĞLU, Mehmet Haki ÇADIRCI, Yasin Coşar YAĞCI, Zehra M. AYTEMİZ, Ajda ZAİM

SSK İş Hanı zaman içinde köhneleşmiş, kentte yaşayanların beklentilerini karşılayamayan ve Kızılay kent merkezi ile bütünleşemeyen bir mekâna dönüşmüştür.

Atölye katılımcılarından SSK İş Hanı'nın günümüzdeki

bu işlevine ve mekânsal biçimlenişine, kent merkezi ile bütünleşerek olumlu katkı sağlayan ve kentlinin beklentisini yanıtlayan yeni bir yorum getirmeleri beklenmiştir.

Atölye çalışmasının ilk gününde İş Hanı'nın mevcut

görselleri ve projeleri ile olası seçeneklerin analizi yapılmış, sonuç ürün fikirlerinin netleştirilmesine çalışılmıştır.

İkinci günde SSK İş Hanı'nın yerine gidilmiş, çevre analizi yapılmıştır. Görsel-fiziksel geçirgenlik analizi yapılmış, kapalı, açık, yarı açık alanlarda sert zemin-su ögesi ilişkileri tartışılmıştır. SSK İş Hanı'ndaki tadilat çalışmaları yapının gezilmesine engel olmuştur.

Atölye katılımcıları tarafından İş Hanı'nın dönüşümü çerçevesinde sordukları sorulara yanıt aranmaya çalışılmış, eskizler belirlenen başlıklar, yapılan saptamalar temelinde yürütülmüştür. Bu çalışmalar sonucunda, yapının dönüşümünü sağlayacak çok sayıda eskiz ortaya çıkmıştır. Tartışmalar, eskizler sonucunda aşağıdaki ifadeleri kucaklayan fikir projeleri üretilmiştir.

"İş hanının kütlelerinden bir tanesinin bir kısmı yok edilse..." diye düşünüldü.

"sakarya yaya bölgesi'ne sırtını dönmek yerine alanı kucaklayamaz mı?

Bu yanıt, yapının dönüşümü çerçevesinde oldukça radikal bir karardı. Ne var ki, hemen herkesin hemfikir olduğu bir kütle çıkıyordu ortaya.

"yapı, yaya alanına neden küssün? Yapı kent merkezi potansiyeli yaratabilir mi?" Diye soruldu.

Yapı stratejik konumu gereği sakarya, inkılâp, selanik caddelerini ve ziya gökalp bulvarını birbirine bağlamalı ve yaya akışını sürekli kılmalı idi.

"tasarım kararları ile... kent kimliği ve belleği canlı kılınabilir mi? / canlandırılabilir mi? Unutulan değerler hatırlatılabilir mi?" Tartışması yapıldı.

- Sergilerin, kültür etkinliklerinin yer aldığı alanlar... Ve hatta yeni sahne cep tiyatrosu...

Profesyonel, amatör herkese açık... Olsa keşke...

- Bir toplanma merkezinde yer alan yapı, kentlinin tüm kesimlerine nasıl hitap edebilir? Kendini nasıl çekici kılabilir?
- Gençlere ait bir serbest kürsü alanı... Tartışmalar, söyleşmeler, şarkılarını söyleyip, gitarlarını çalsalar...
- Duvarlar boyanabilse, silinip silinip tekrar boyanabilse... İlk ve orta öğretim öğrencileri resim derslerini uygulamalı olarak özgürce bu duvarlarda yapsalar....
- Çocuklar ressamların resimlerini tanıyarak resim yapsa... çocuk ve mimarlık etkinlikleri bu mekâna taşınsa... Ebeveynler çocuklarını izleyerek eğlenseler, mutlu olsalar...
- Sokak ressamları ve müzisyenleri yapıyı yaşatsa, renk katsa...
- Kitap stantlarındaki kitaplar satın alındıktan sonra hızla uzaklaşılmasa da okunacak mekânlar yaratılsa...
- Çömlek yapımını, cam yapımını, ahşap ürünlerin yapımını görmek isteyenler görse, öğrenmek isteyenler öğrenmeyi denese...
- Yapıdan taşan kafeteryalar sakarya caddesi ile bütünleşerek kentliyi yapının içine çekse...
- Ziya gökalp bulvarında yürüyenler büyük cam yüzeylerden, sergileri görseler ve merakla içeri girseler..

Çalışma devam etseydi bu soruların sayısı artacaktı. Yanıtları da elbette...

Sonuçta ortaya çıkartılan bildiri tüm çalışmayı özetliyordu:

I. Toplumsal yeniden yapılanmanın tüm hızıyla devam ettiği günümüzde kentli kimliği ve belleği hızla yok edilmektedir.

II. Toplumsal değerler yok edilmekte, her şey meta olarak tüketilmektedir.

III. Kültürel ve sanatsal etkinlikler yerini sanal ve yapay etkinliklere bırakmaktadır.

Atölye – 3 : Dikmen Vadisi Gezi Atölyesi

Bu Vadi Kimin?

Atölye Yürütücüsü: Deniz ALTAY BAYKAN, Bilkent Üniversitesi, Kentsel Tasarım ve Peysaj Mimarisi Bölümü

Atölye Katılımcıları : Senem MÜŞTAK, Ömür KARARMAZ, Nurdan TOSUN, Orçin CİHAN, Mustafa DEMİR, Serkan ÇETİN, Ezgi KESKİN, Sanlı HOSANLI, İlknur SAYIN, Dila AYDIŞ, Özge KARADAYI, İnci ÖZYÖRÜK GÜNEY, Nur Ceren TOMRUK, Arzu HÜRMÜZLÜ, Hande YEŞİLYURT, Kazım HALİFEOĞLU, Reyhan YÜKSEL, Şeyma MERT, Ayşe ORAL, Mehmet Haki ÇADIRCI, Fırat OLUKLU, Uğurcan KARSLI

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 2011 Yılı Mimarlık haftası etkinlikleri kapsamında gerçekleştirdiği bir dizi atölyeden biri de "Dikmen Vadisi Yürüyüşü" olmuştur. Ankara'nın önemli vadilerinden (Portakal çiçeği Vadisi, Kalaba Vadisi ile Büyük Esat Vadisi) biri olan Dikmen Vadisi 30 yıl kentin merkezinde bir "gecekondur" alanı olarak varlığını sürdürmüştür, 1990'lardan sonra öngörülen dönüşüm çalışmaları sonunda etaplar içerisinde farklı uygulamalara sahne olmuştur. Fiziksel ve sosyal anlamda önemli bir dönüşüm geçirerek yıllarca barındırdığı nüfusu kentin çeperlerinde yeni yerleşme alanları bulmaya zorlayan bir yapısal değişmeyi gerçekleştirmiş ve gerçekleştirmektedir. Bu değişim sürecinde vadinin sahip olduğu coğrafi, ekolojik ve sosyal potansiyeller sürdürülerek kente katkısı yeterince sağlanamamıştır.

Yürüyüş vadinin Çankaya, Ayrancı, Dikmen ve Oran semtleri arasında yer alan, kent merkezinden güneye doğru ortalama 300 m. eninde ve yaklaşık 5 km. uzunluğunda devam eden **kısımında 60-70 kişinin katılımı ile gerçekleştirilmiştir.**

Yürüyüş Atölyesi 'gözlem'e ağırlık veren bir deneyim olarak tanımlanmıştır.

Yürüyüş boyunca ve devam eden süreçte alana ait yeni algılar üretmek, farklılaşan algı sekanslarını ortaya çıkarmak, Ankara'nın önemli prestij konut mekanı olarak gelişen ve kent için önemli bir açık alan-nefes alma koridoru olarak görülen alanın çeşitlenen kentsel ve yapılaşma sorunlarını bir kez daha yakından görmek ve sorgulamak; "vadi" kavramının sorgulandığı ve

yeniden üretildiği bir tartışma ortamı yaratmak hedeflenmiştir.

Gezi süresince ortaya çıkan tartışmalarda Dikmen Vadisi;

- Coğrafi bir jeneratör,
- Farklılaşan sekanslara sahip lineer bir mekân,
- Önemli bir sosyolojik araştırma alanı-görsel ve algısal bir zenginlik kaynağı, fark edilir bir kültür elemanı
- Farklı zamansallıkları olan gündelik yaşamlar tüneli olarak görülmüş ve gezilmiştir.

Yürüyüş gözleme ek olarak sorun saptama ve çözüm üretme süreçlerinin de paylaşıldığı karşılıklı bir fikir alışverişine de imkân yaratmıştır.

Katılımcılar vadide gerçekleştirilen dönüşüm ve

uygulama etaplarını tanımlamayı ve fark etmeyi önemsemişlerdir bu nedenle her bir etap sınırları ile tariflenmeye çalışılmış ve konut tipi, yeşil alan kullanımı, mevcut veya hedef kullanıcı grubu gibi farklı nitelikleri üzerinde durulmuştur.

Bu farklılıklar tariflenirken Vadi'nin yapısını karşıt ikililer ile okumak mümkün olmaktadır:

- Geliştirilmiş - Gerileştirilmiş
- Tasarlanmış - Kendi haline bırakılmış
- İnşa edilmiş - Yıkılmış

- Süslenmiş - Çirkinleştirilmiş
- Sahipsizleştirilmiş - Yeniden sahiplendirilmiş,
- Terk edilmiş - İşgal edilmiş,
- Kabullenilmiş - Reddedilmiş,
- Benimsenmiş - Dışlanmış,
- Farkedilmiş - Ders çıkarılmamış
- Önemsenmiş - Değersizleştirilmiş
- Bütünleşmiş - Çözülmüş

Vadinin yerel kullanıcılarının alanı terk etmek durumunda kalması toplumsal eşitlik açısından önemli bir yara olarak ortaya çıkmaktadır. Dönüşüm

işgallere gebe olduğu, Vadi'nin bu bölümünün bu kez de yeni bir kullanıcı grubu olan kağıt toplayan göçebelerin yaşam ve iş alanı haline dönüştüğü fark edilmiştir.

Bu sohbet sonunda aramızda yine farklılaşan bakış açıları tartışıldı. Bu tartışmada temel olarak iki farklı yaklaşım karşı karşıya geldi:

- Yıllarca kendilerine ait olmayan bir alanı işgal ederek barınma imkânı sağlayan bu grubun, bugün aynı alan için "hak iddia etmelerinin haksız" olduğu görüşü
- Kendi mülkiyetlerinde olmayan bir toprak üzerinde dahi olsa, yarım yüzyıla yakın bir süredir vadinin tüm sıkıntılarını çekerek ve hep mücadele ederek yaşamlarını sürdüren bir grubun hak sahibi konumunda olduğu, belli imkânlara ulaşmalarının sağlaması gerektiği görüşü.

Gezinin sonunda Mimarlar Odasının bu atölye için sağladığı otobüs ancak birkaç kişi tarafından kullanıldı. Katılımcıların çoğu Barınma Hakkı Bürosunun bulunduğu yerden Oran TRT kavşağına kadar yürüyüşe devam etmeyi tercih ettiler.

- Lineer yapısı içinde değişen ve birbirine karışmayan özgün "zamansallığı",
- Yer yer dozu yüksek bir tasarım mekânı, yer yer sefilliğin son halkasında bir varoluş alanı,
- Bir kimlik ve mücadele mekânı olan, ama,
- Kent içinde kendine özgü florası ve faunası ile korunmuş bir vadi,
- Özgün topografyası ile halkın kullanımında olan bir kent parkı-ormanı
- Farklı kullanıcıların toplanma-karşılaşma ve boş zaman geçirme alanı olan bir kamusal mekânlar dizisi
- Kentin karmaşası ve hızlı temposundan arınma imkânı sunan bir vaha olarak

İzleyemediler. Dikmen vadisindeki gözlemlerimizin etkisini evlerine kadar götürdüler.

Atölye – 4 : Heykel Atölyesi

Dikmen Vadisinde Heykel Çalışması

Atölye Yürütücüsü: Aslı TANRIKULU

Atölye Katılımcıları : Orçin CİHAN, Nurdan TOSUN, Dila AYDIŞ, Özge KARADAYI

"Herşeyi bir arada tutan boşluktur. Boşluk durmadan biz ressamlarla oyun oynar. Bizde bu yüzden boşluğa dua ederiz." John Berger

Heykelde boşluğun tarihsel olarak geçirdiği aşamalar, gerçekte **insan ile evren arasındaki varolan boşluğun kısa bir özetidir**. Modernizmle birlikte heykelde boşluk, kendi varlığının katmanları içinde ayrıştı; **formun boşluk ve doluluğun bir bileşeni olduğu ortaya çıktı**. Dolayısıyla heykelin formunun dışındaki boşlukta bir nevi heykelsi etkiler taşımaya başladı.

Kavramsal sanatla birlikte boşluk kendi başına bir form olarak sergilendi.

Boşluğun sadece heykel sanatına değil **tüm sanat**

disiplinlerinde bir bakış açısı oluşturduğu ve aynı zamanda da salt bir form değil bir sanat nesnesi olduğu gerçeğiyle karşı karşıya gelindi.

"Boşluk var olan bir şey değil, onu var etmek gerek ama var olan bir şey değil o." *Giacometti*

Boşluk olmaksızın doluluk olabilir mi?

heykel – maket – bina – ağaç – zürafa – araba – müzik vs

Boşluk sembolik olandır.

Velhasıl,

"Düşünce heykeldir" Joseph Beuys (1921-1986)

Arı Kovanı

Nurceren Tomruk,
Ömer Berkay Berberoğlu, Duygu Demir

Boşluk bütünün bir parçasıdır.

Boşluk mu bütünü tanımlar, bütün mü
boşluğu tanımlar?

Gazete

Ebru Kılınç, Özge Yıldız

Doğanın Eli

Büşra Dok, Handan Çörekçi,
Tuğçe Norman

Dikmen Vadisi'ni kent içinde sadece bir boşluk olarak değil yaşayan bir organizma olarak ele aldık. Bu yaşayan organizmayı hem çatlak hem de nabız formu olarak yansıttık.

Vadinin ana formu, kavrayan bir el gibi, doğanın kendisini tutmaya çalışıyor ama onu da tutamıyor.

Kafes

Cansu Çelikel, Gizem Güner,
Yeşim Hasbioğlu

Kafes kapatır, kafes korur,
kafes tanımlar...

Kafes ait olmaktır. Kafes
benimsemektir.

Yapıların kafeslediği peyzaj ise artık doğaya değil bireylere aittir. Kafesin parçalanmaya başladığı süreçte de doğa kontrolü yeniden ele geçirir. Burada doğa insan değil insan doğaya aittir.

Kopuş

Ece Höker, Tuğçe Sıdar

Metamorfoz

Tuğçe Kalender, Arzu Hürmüzlü,
Başak Yurtseven

Boşluğun kendi içinde formlara
dönüşümü

Ses

Seda Tokuroğlu,
Bahanur H. Kaynak

Boşluk havadır. Hava sesi yayar.
Dikmen Vadisi halkı sesini ne
kadar duyurmaya çalışsa da,
Ankara duymadıkça ses
megafonda hapsolür, yarım kalır.

Nefes

Betil Bihter Artan, Meryem Elif
Ekşi, Zeynep Özmen

Kanattan Vadiye

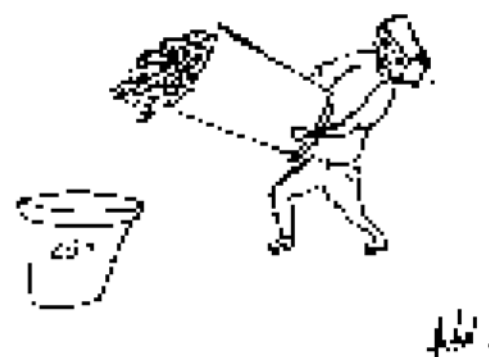
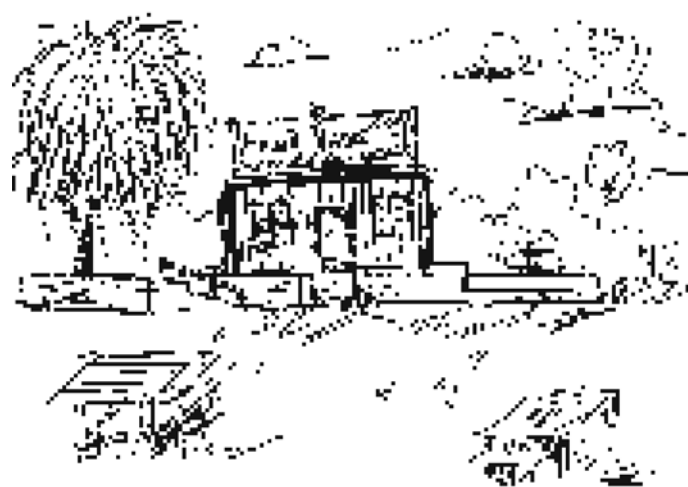

Atölye – 5 : Karikatür Atölyesi

Atölye Yürütücüsü: Seçkin TEMUR, Karikatür Sanatçısı, Muammer Kotbaş, Karikatür Sanatçısı

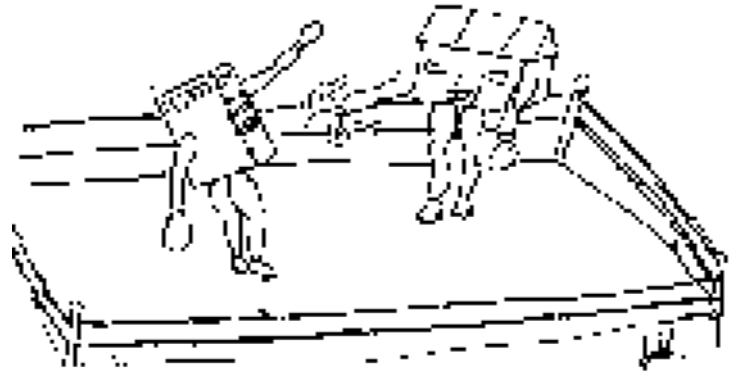
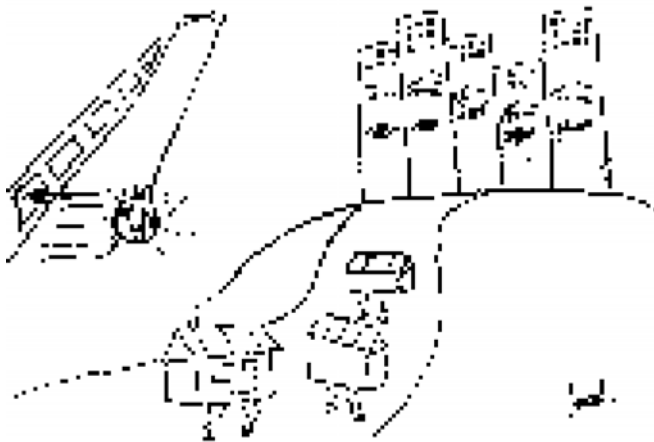
Atölye Katılımcıları : Orçin CİHAN, Nurdan TOSUN, Dila AYDIŞ, Özge KARADAYI, Reyhan YÜKSEL, Ayşe Hümeysra BAŞ

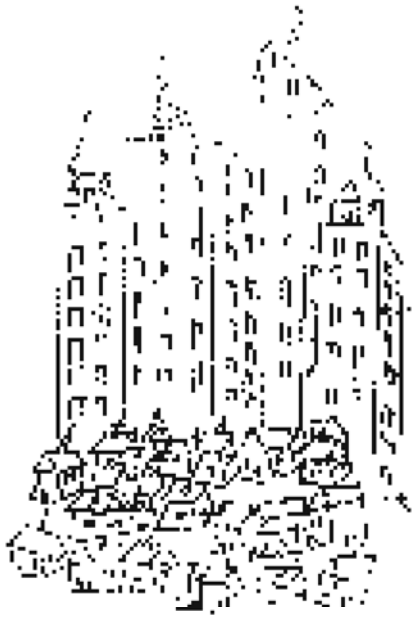
Unstern
Garten

- DİKMEN
HALI //

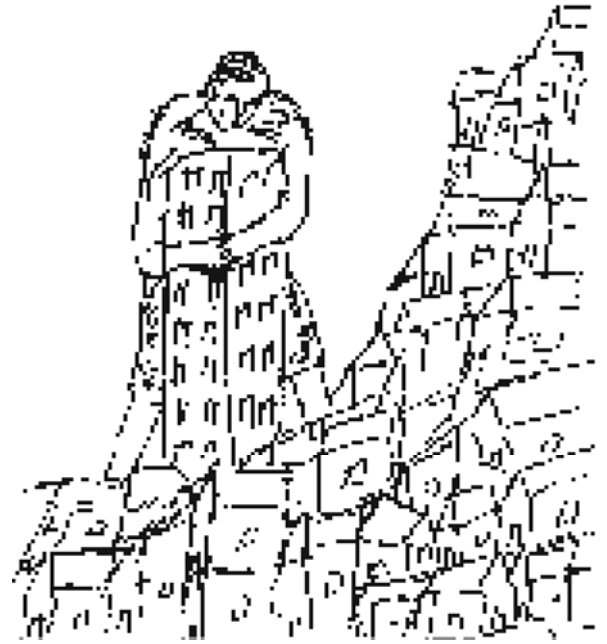

Şişli-Sarıyer

Şişli

DEKAN

GARAJ

Atölye – 6 : Çocuk-Mimarlık “Barınak” Atölyesi

Konut-Suz Düşler Atölyesi

Atölye Yürütücüleri: Bahriye ÖKTEM, A. Cemile OKYAY

Atölye Katılımcıları : Orçin CİHAN, Nurdan TOSUN, Dila AYDIŞ, Özge KARADAYI, Aynur ERGÜN

Projenin Adı : Konut-suz Düşler Atölyesi

Projeyi Hazırlayan : Bahriye Öktem, A. Cemile Okyay

Projeyi Uygulayan : Bahriye Öktem, A. Cemile Okyay

Uygulama Tarihi : 08.10.2011

Uygulama Süresi : 2 saat

Uygulandığı Yer : Dikmen Vadisi

Yaş Grubu : 3-15 yaş grubu

Çocuk Sayısı : 30

Projenin Amacı : Çocuk gözüyle konut sorununun tanımlanması

Projenin Hedefleri : Çocuğun kent kavramını kazanabilmesi

Hedef Davranışlar : Çocuğun kent kavramını algılaması

Kenti sahiplenebilmesi

Toplumsal durumları fark etmesi

Kent içindeki olumlu ve olumsuz yönleri değerlendirmesi

Konut sorununa ilişkin çözüm üretmesi

Kullanılacak Kavramlar : Kent, konut, çevre, okul, ulaşım

Kullanılacak yöntemler : Sohbet, soru-cevap, tartışma, kil çalışması

Kullanılacak malzemeler : Kil, kürdan, ipler, ahşap çubuklar, plastik malzemeler, mukavva

UYGULAMA

1.Tanışma

Mimarlık Haftası Etkinlikleri kapsamında Dikmen Vadisinde gecekondu bölgesinde yaşayan ve sağlıklı barınma koşullarından yoksun çocuklarla sosyal/konut temalı bir atölye çalışması yapmak üzere buluşuldu. Ocak ayında doğan çocuklardan başlamak üzere doğum ayları sırasına göre tüm çocuklarla tanışıldı. Doğduğu ayı bilmeyen çocuklara da eve gidince öğrenecekleri söylendi.

Başlangıçta çocukların konut ve çevresel sorunlara bakışını, nasıl bir çevrede ve konutta yaşamak istediklerini ortaya çıkarmak için soru-cevaplarla yönlendirdiğimiz sohbet yöntemi kullanıldı.

Sağlıklı barınma koşullarından yoksun olan çocuklar nasıl bir çevrede yaşamayı hayal ediyorlardı? Çevresel koşullar onları nasıl etkiliyordu? En büyük problemleri neydi?

Sohbet süresince çoğunlukla ulaşım, altyapı eksikliği ve çevresel koşullardan şikâyetlerini dile getiren çocuklar daha sağlıklı koşullarda yaşamak istediklerini söylediler.

2. Kil Çalışması

Çocukların yaşamak istedikleri çevreye ilişkin hayallerini ifade edecekleri malzeme olarak seçtiğimiz, kil, kürdan, ipler, ahşap çubuklar, plastik malzemeler ve mukavva ile atölye çalışmasına başlandı. Yaşam alanlarındaki tüm olumsuzluklara karşın doğayla iç içe yaşayan, toprak ve çamurla zaten haşır-neşir olan

çocuklar için kil çok tanıdık ve çalışması çok keyifli bir malzemeydi. Başlangıçta çalışmanın 1. aşamasını

Atölye – 7 : Fotoğraf Atölyesi

Sosyal / Konut Fotoğraf Sergisi

Atölye Yürütücüsü: Doğanay SEVINDİK

Atölye Katılımcıları : Ülkü YÜKSEL, Nurdan TOSUN, Fatma Eda EREN BÜK, Nilay Nida CAN, Sırma Gül MISIR, Zümral Aygüler KARTAL, İlknur MÜJDECİ, Zeynep AVSEVER, Reyhan YÜKSEL, Şule AYBAR, Fulya DOĞAN, Tuğçe Büşra SU

Didem Tali

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin düzenlediği "Mimarlık Haftası" kapsamında AFSAD işbirliği ile oluşturulan fotoğraf atölyesi Dikmen Vadisi'ndeki yaşamı konu alan fotoğraf çalışmasını 8 Ekim 2011 Cumartesi günü gerçekleştirdi.

Bir grup fotoğrafçı Dikmen Vadisi'nin başladığı yerden yukarıya doğru, bir kısmı da vadinin sonundan aşağıya doğru yürüyerek gün boyunca fotoğraf çalışması yaptı. Herkesin "barınma" hakkı vardır. Dikmen Vadi' sinde yaşayan insanların "barınma" hakkı ellerinden zorla

alınmak isteniyor. Birileri istediği için, birileri daha lüks konutlarda yaşasın, birileri daha çok kazansın diye, birilerinin barınma hakkının elinden alınmasını hiç bir vicdan kabul etmez. Dikmen Vadisi, Dikmen halkınındır.

Fotoğraf çalışmasına; Doğanay Sevindik, Fulya Doğan, Hilmi Aslan, Nurşen Coşar, N.Şule Aybar, Olcay Özgen rehberlik etti.

Çalışma sonrası hazırlanan sergide 21 fotoğrafçının 50 fotoğrafı yer aldı.

Doğanay Sevindik

Sergide fotoğrafı yer alan fotoğrafçılar:

Didem Tali
Doğanay Sevindik
Elif Ece Abca
Erdal Karaaslan
Esra Kılıç
Fulya Doğan
Gaye Demircan
Gülenay Pınarbaşı
Habib Yanç
Hakan Çorbali

Halil Uluşen
Hamide Kan
Hasan İslam
Hilmi Aslan
N.Şule Aybar
Nurşen Coşar
Olçay Özgen
Serdar Erdemli
Settar Bostanoğlu
Umut Nazlıoğlu
Oygun Gürkan

Erdal Karaaslan

Gaye Demircan

Gaye Demircan

Habip Yanç

Nurşen Coşar

Olca Özgen

Umut Nazlıoğlu

Doğanay Sevindik

N. Şule Aybar

Olca Özgen

Atölye – 8 : Doğal Döngü / Permakültür Atölyesi

Atölye Yürütücüleri: Z. Ebru AKSOY ve Evren YILMAZ TEKİN

Atölye Katılımcıları: Ali İhsan BAŞGÜL, Gözde CÜCE, Hasan İSLAM, Hande AKÇAKOCA, Zehra ÇAMDAL, Deniz KESİCİ, Sırma Gül MısıR, Hülya KEÇECİ, İnci GÖKMEN, Ali GÖKMEN, Nurhayat VAROL, Özge YALÇINER ERCOŞKUN.

PERMAKÜLTÜR, kalıcı tarım anlamına gelen “permanent culture” ifadesinin kısaltılmışıdır. Kavramı geliştiren Avustralyalı Bill Mollison'un tanımına göre permakültür, doğal sistemlerin gözlemine, geleneksel tarım yöntemlerinin içerdiği erdeme ve modern, bilimsel, teknolojik bilgiye dayanan bir tasarım sistemidir. Permakültürün amacı sürdürülebilir insan yerleşimleri oluşturmak, yani kendi ihtiyaçlarını karşılayan, çevresini sömürmeyen ve kirliletmeyen, uzun vadeli, ekolojik anlamda sağlıklı ve ekonomik olarak da uygulanabilir sistemler yaratmaktır.

Kentlerde hızla artan insan nüfusunun yerleşimi için, ihtiyaçlarını yerel kaynaklarla karşılayabilen ve çıkan her türlü ürünün değerini kaybetmeden doğal döngünün başka aşamalarına girdi olarak aktarılabilmesi, olası en az kaynak kullanımı ile en zengin çeşitli, esnek (dolayısıyla) dayanıklı, doğal çevre ile

uyumlu ve sonuçta uzun vadede sürdürülebilir yaşam çevreleri oluşturulabilmesi, bulunulan yerde kalıcılığın sağlanabilmesi çok büyük önem kazanıyor.

Bu ihtiyaçlar göz önünde bulundurularak tasarladığımız Dikmen'de Doğal Döngü Atölyesi, doğadaki düzenlerin

Resim1 Permakültür İlkeleri

Resim2 Toplum destekli tarım için uygun yamaçlar. (Fotoğraf: Evren Yılmaz Tekin)

ilkelerini ve onları uzun vadeli, kalıcı yapan ilişkileri inceleyerek doğal ve yapıli çevre için tasarım modelleri yaratma arayışındaki "permakültür" sisteminin bilgi birikiminden yararlanarak, Dikmen Vadisi'nde neler yapabileceğimizi, buradaki yerleşimin enerji, su, ısınma, barınma, gıda gibi her konuda kendisine yeterliliği ve doğal döngüdeki yerini inceleyip gözleyerek vadi yaşayanlarıyla birlikte katılımcı tasarım süreçleri ile öneriler geliştirmeyi amaçlıyordu.

Atölyede, permakültürün tüm boyutlarına dokunmaya olanak tanıyacağını düşündüğümüz, kentte uygulama yapmak, tarım ve belki toplum destekli tarım konusunda çalışmak, toplumsal bir bağlamda uygulama yapmak, kentsel dönüşümün ne ve nasıl olmasını tartışmak / deneylerle çözüm aramak, köy ölçeğinde bir yerleşimde örneğin atık konusunun nasıl ele alınacağını sorgulamak isteyenleri ve bunun gibi pek çok farklı öncelikleri olan dostları buluşturmaya hedefledik.

GÖZLEM VE DEĞERLENDİRMELER

Tarih: 07-08 Ekim 2011, Saat: 13.00-17.00

Gözde Cüce

7-8 Ekim tarihlerinde gerçekleştirdiğimiz atölyede ilk olarak, diğer atölyelerden katılımcılarla birlikte vadinin Ayrancı yönünden başlayan ilk etabından Oran bölgesinde sonlanan 5. etabına kadar süren üç saatlik

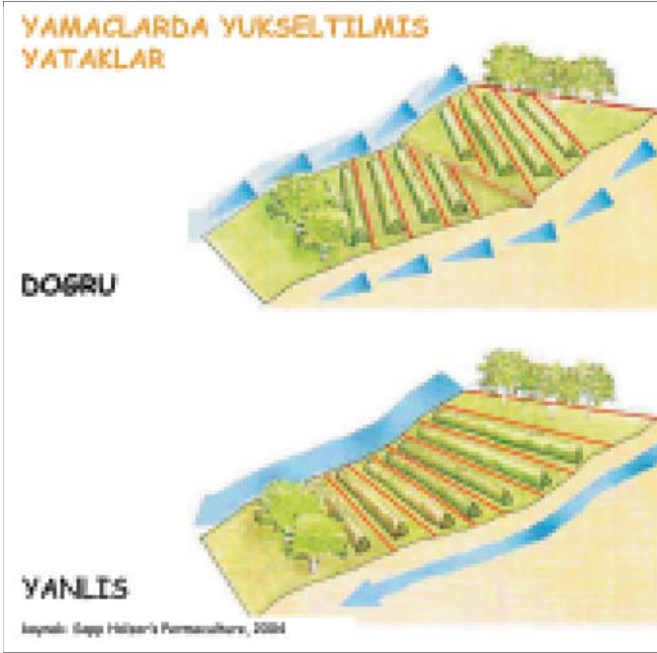
Resim3 Yamaçlarda bostanlar. (Fotoğraf:Evren Yılmaz Tekin Arşivi)

keyifli bir gözlem yürüyüşü yaptık. Yürüyüşümüzde, permakültürün önemli ilkelerinden biri olan gözlemi hazırladığımız formlar yardımıyla gerçekleştirdik. Vadideki doğal sistemleri (güneş, rüzgar, topografya gibi) dikkatlice gözlemleyerek, neler yapılabileceğini planlarken bu verilerden faydalanmayı amaçladık. Dikkatimizi çekenler özetle şöyle idi:

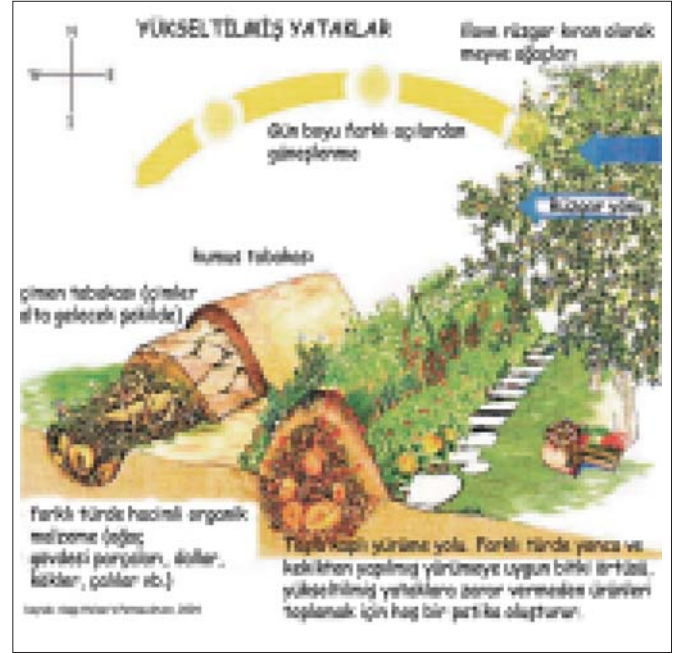
Araziyi güneşlenme bakımından incelediğimizde, vadinin kuzey-güney doğrultusunda uzandığını gözlemledik. Bir yamaç sabah, diğeri akşam güneşini almaktaydı. Güneşlenme saatinin fazla olmadığını gördük. Rüzgar açısından ise, boğaz şeklinde uzanan vadide Oran'dan Dikmen yönüne doğru hava akıntısı hissedilmekteydi. Yürüyüş parkurumuz topografya olarak "V" şeklinde belirgin bir vadiydi.

Toprağın verimli ancak yer yer sert ve killi olduğunu gözlemlediğimiz vadide tarım yapılması düşünülen bölgeler için tekrar bir analiz gerektiği kanaatine vardık. Bunun yanında, müstakil bahçelerde yetişen lezzetli sebze ve meyvelerden tatma imkânı da bulduk.

Permakültür için önemli girdilerden biri olan su bakımından vadinin oldukça zengin kaynaklara sahip olduğunu gördük. Terkos suyu bol miktarda ancak yer yer boşa akıyordu. Vadide yaşayanlar, kışın yollarda sel olduğunu, çevre yerleşimlerin atık sularınınsa yamaçlardan aktığını söylediler. Yangın riski açısından

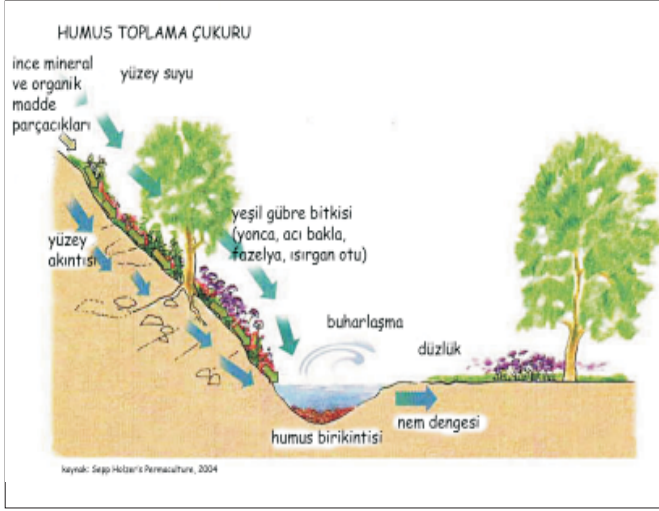
Resim4 Arazide uygun bir teraslama ile tarım için uygun, kontrollü doğal sulama sağlamak olanaklı.

Resim5 Yükseltilmiş yataklar ile tarım çok daha kolay.

Resim6 Tamera ekoköyünde gölet. Sadece yağmur suyunun toplanmasıyla elde edilmiş bu göletten önce burada su birikimi yoktu. (Fotoğraf: Evren Yılmaz Tekin).

Resim7 Teraslamada organik madde birikiminden yararlanmak, aynı zamanda suyu akış hızını yavaşlatmak olanaklı.

Resim8 Findhorn Ekoköyü biyolojik arıtma sistemi. Tamamen pasif olan sistemde siyah su arıtılarak sulama suyu elde ediliyor. (Fotoğraf: Z. Ebru Aksoy)

alandaki kuru otların etkisiyle yanmaya müsait bir ortam bulunmaktaydı. Yer yer anız yakıldığı da dikkatimizi çekti.

Bitki çeşitliliği açısından oldukça zengin olan bu etapta iğde, kestane, kavak, söğüt, elma ve ceviz ağaçlarıyla karşılaştık. Asmalar, vadi tabanı boyunca yol kenarında

domatesler, sazlıklar, kuşburnu, cola bitkileri de gözümüze çarpan diğer bitkilerdi. Ankara ortalamasına kıyasla sıcaklığın düşük olduğu vadinin bakısına göre yamaçlarda farklı mikro iklimler hâkimdi. Farklı türde kuşlar, tavuklar, köpek ve kediler yürüyüşümüzde karşılaştığımız hayvanlar arasındaydı.

Bu etapta yerleşik insanlar çoğunlukla emekli aileler, kadın ve çocuklardı. Dönüşüm projeleriyle yerlerini terk edenlerin sağlıksız ve kötü koşullarda yaşadığını öğrendik. Vadi'de yerleşik diğer bir grup ise hurda ve geri dönüştürme işi yaparak geçimini sağlayan Çukurova ve Lice'den göç eden tarım işçileriydi. Vadi halkının beklentileri arasında tarım konusunda bilgi edinme, görünürlüklerini arttırma ve Vadi'nin doğal haliyle korunması ihtiyacının vurgulanması öne çıkıyordu.

Arazi özellikleri (manzara, kirlilik, özel yerler, tarih, özel mekan ihtiyacı, ortak alanlar) bakımından Barınma Hakkı Bürosu'nun ortak bir sosyal mekan olarak sıklıkla kullanıldığını gördük. Moloz, çöp yığınları ve lağım suyu kirlilik unsurları arasında yer alıyordu. Vadi'nin tarihte vişne ve bağlık alanlarla kaplı olduğunu öğrenmek yeni haliyle kıyaslayınca bizleri epey şaşırttı.

Arazide yer alan binalar briketten gecekondur yapıları ve yıkılmış binalar çok fazlaydı. Bu açıdan, yeniden değerlendirilebilecek oldukça bol malzeme bulunduğunu gözlemledik. Vadide atık toplayıcı kamyonlar, araba ve bisikletler karşımıza çıkan araçlar arasındaydı. Ortam gürültüden uzak ve sakin. Çöpler düzenli olarak toplanmakla birlikte yer yer moloz ve hurda yığınları gözümüze çarptı. Lağım ve yanan çöplerin kokusu da yer yer hissedilmekteydi.

Vadinin bu etabına, ana caddelerden yamaçlara uzanan dik merdivenlerle yaya erişimi sağlanabiliyordu. Daha önce var olan otobüs durağının kaldırılmış olduğunu öğrendik. Araç erişimi ise Oran bölgesi tarafından tek yönlü olarak mevcuttu. Elektrik, su, kanalizasyon ve telefon hizmetinin sağlandığı bölgede pis su altyapısı sorun oluşturmuyordu.

Arazi dışı bilgileri gözlemlediğimizde bölgedeki market ruhsatlarının iptal edilmiş, halk ekmeğin kapatılmış olduğunu öğrendik. Okullar çevre mahallelerde mevcuttu. Sonradan yerleşen nüfusun geçim aracı olan geri dönüşüm için ayrıştırılan çöp yığınlarının vadiye biriktiriliyor olması da dikkati çeken bir yönü.

Gerçekleştirilen bu gözlemler ve atölyenin ikinci günü vadi halkı ile birlikte yapılan değerlendirmeler

Resim9 (Fotoğraf: Hasan İslam)

sonrasında yapılabilecekler üzerine kafa yorduk ve aşağıdaki sonuçlara ulaştık...

DİKMEN VADİSİNDE YERİNDE DÖNÜŞÜM İÇİN YAPILABİLECEKLER

Vadi nüfusunu artırmadan, vadinin Ankara'nın doğası ve özellikle temiz havası için katkılarını göz önünde bulundurarak, vadide kendine yeterli yerleşim modeli yaratılabileceğini gördük.

■ GIDA VE ARAZİNİN DÜZENLENMESİ

- TOPLUM DESTEKLİ TARIM: Vadide mevcut yapı yoğunlaşmasını artırmadan toplum destekli tarım yapmaya uygun arazi var. (Resim 2)
- YAMAÇLARDA BOSTANLAR: Yamaçlar, tarım için aslında çok uygun. (Resim 3)
- TERASLAMA İLE YAPILACAKLER (Resim 4 ve 5)

■ SU (Resim 6 – 8)

- YAĞMUR HENDEKLERİ – SUYUN YAVAŞLATILMASI - GÖLETLER
- MİKRO-HİDRO ELEKTRİK ÜRETİMİ (DEĞİRMEN)
- BİYOLOJİK ARITMA

■ ENERJİ (ISINMA VE ELEKTRİK İÇİN)

- BİOYAKIT – ENERJİ ORMANI
- MİKRO-HİDRO ELEKTRİK ÜRETİMİ
- VERİMLİ SOBALAR

Resim10 (Fotoğraf: Hasan İslam)

■ KENT VE KENTLİYLE BAĞLANTI (Resim 9 – 10) - TOPLUM DESTEKLİ TARIM VE TARIM ÜRÜNLERİ

Atölye – 9 : Ressam Mimarlar Sokak Atölyesi

Ressam Mimarlar Kentte Heryerde /Kentin Duvarlarında

Atölye Yürütücüleri: K. Mükremin BARUT, Leman ARDOĞAN, Muteber OSMANPAŞAOĞLU

Atölye Yürütücüleri : Afet Baran, Nurdan Tosun, Orçin Cihan, Reyhan Yüksel, Meral Ardoğan (kentli), Olcay Kılıçkaya (kentli), Gülcan Bağcı (kentli)

Mimarlık Şenliği 2011 etkinliklerinin teması Sosyal/Konut olarak belirlendi.

Kentlerin gelişkinlikleri sanatsal ve kültürel alanlarda yaratmış oldukları birikimlerle ölçülür anlayışı ile oluşan atölyemiz bu kez:

Mimarın topluma karşı yüklendiği sorumluluklar ve

"Sosyal/Konut" teması çerçevesinde, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin resim üreten üyeleri resim sanatının mimar gözüyle sosyal yaşamla bütünleşmesi ve varlığını hissetmesi için halkın da katılımı ile kentin bir duvarını boyayarak kent için, kalıcı bir görsellik yaratmaya çalıştı.

Atölyemiz çalışma mekanı olarak Çankaya Belediyesi

sınırları içinde Maltepe- Ördekli Parkı'nı seçti.

Çankaya Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nden resmi izin alınarak, çalışmalara başlandı.

Çocuk parkında çocuklar için duvar resmi olarak; mekânın kullanıcısı çocukların bildiği ve mimarlık çizimlerinin temel formları olan kare, daire, dikdörtgen, altıgen gibi geometrik şekillerin yanında kedi, köpek gibi hayvan dostlarımızın resimlerine kullanarak çocuklara temel formların figüratif resimleri seçildi.

- Boyalarımız fırçalarımız hazırlandı. Önlükler, tişörtler giyildi, kollar sıvandı...
- İki öğrenci arkadaşımız Orçin ve Nurdan boyaları karıştırma gönüllüsü oldular. Bu işi o kadar çok sevdiler ki yaşamlarını boyacı olarak sürdürmeye karar verdiler
- Muteber desenlerin kontörlerini çizdi,
- Leman, Afet, Reyhan, Meral, Olcay, Gülcan hızla içlerini boyamaya başladılar.
- Kaşlar gözler, gülücükler eklendi,
- Çimler, çiçekler kuşlar, bulutlar yapıldı.

- Kaydırakta, döner koltukta, bankta, duvar üstünde yemekler yendi,

Sosyal / Konut Temalı Mimarlık Haftası'11 Etkinliklerinin Ardından

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
41.Dönem Yönetim Kurulu

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından her yıl Ekim ayının ilk Pazartesi günü kutlanan Dünya Konut ve Mimarlık Günü ile, Ankara'nın başkent ilan edildiği tarih olan 13 Ekim tarihi arasında "Mimarlığın Toplumla Buluşması" hedefiyle düzenlenen Mimarlık Şenliği, bu yıl da **"SOSYAL / KONUT"** teması ile 3 - 13 Ekim 2011 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir.

"Mimarlık Şenliği 2011" etkinlikleri kapsamında hem konut sorunu hem de kamusal mekânların sosyal dönüşümü ele alınmıştır. Dikmen Vadisi'nde düzenlenen gezi ve atölye çalışmaları ile konut ve park düzenlemelerinin yanı sıra konutlarından göç etmeye zorlanan ve bu gelişmelere direnen halk ile "konut/ sosyal konut hakkı" tartışılmış; kamusal mekanlar konusu ise pazaryerleri, Kızılay Kent Merkezi ve SSK İşhanı üzerinden sorgulanmıştır. Kentlilerin en temel haklarından biri olan ulaşım hakkı konusunda da, farklı hatlarda inşaatı başlamış ancak yıllardır tamamlanmamış olan metro için, "Bitmeyen Metroya Kurdele Takıyoruz" başlıklı bir protesto etkinliği düzenlenmiştir.

Bu kapsamda gerçekleştirilen atölye çalışmalarının bir bölümü Dikmen Vadisi'nde yaşayan halk ile birlikte kurgulanmıştır. Ankara'daki mevcut konut dokusunun sorunları, yapılmış olan ve yapılması planlanan toplu konut uygulamalarının kentle ilişkisi, kentsel dönüşüm uygulamaları, mekânsal dönüşüm ve yanı sıra sosyal dönüşüm, sosyal konut tasarımı, kentlinin ve kent yöneticilerinin konut anlayışı gibi konularda yürütülen tüm bu çalışmalar "Konut-suz Düşler Atölyesi"nde çocuklar tarafından kurulan düşlerle zenginleşmiş, üniversite öğrencilerince yapılan heykellerle, fotoğraf atölyesinde çekilen fotoğraflarla, karikatür atölyesinde üretilen karikatürlerle belgelenmiştir. Tüm bu çalışmalar, hazırlanan bir sergi ile 13 Ekim 2011 tarihinde Sakarya Meydanı'nda kentlilerle paylaşılmıştır.

Ankara kentinde işlevsel ve ekonomik değeri olan, kent merkezi içerisinde kalmış özellikli mekânların/ yapıların kamusal işlevlerle yeniden kente kazandırılması amacıyla düzenlenen **"Kent Düşleri" Öğrenci ProjeFikir Yarışmaları'nın 5.si olan EGO Hangarları ve Alanı Değerlendirme Projesi Öğrenci Fikir Yarışması'nın kolokyum ve ödül töreni de Ankara'nın başkent oluşunun 88. yıldönümü olan 13 Ekim 2011 tarihinde gerçekleştirilmiş; 15 Ekim 2011'de ise Kent Düşleri-6 Sosyal@Sosyalkonut Öğrenci ProjeFikir Yarışması'nın yer görme gezisi düzenlenmiştir. Halen katılıma açık olan bu yarışma ile, mimarlık lisans ve lisansüstü öğrencilerinin, yaşadıkları kentte mevcut yapılaşmayı ve konut yerleşimlerini sorgulayacakları, ideallerini ve hayallerini paylaşacakları ortamların yaratılması hedeflenmektedir. Öte yandan, yaratılacak düşünce zenginliğinden yola çıkarak kamuoyu oluşturmak ve sosyal mimarlık tartışmalarına katkı sağlamak, *sosyal konut* kavramını tartışmak, fiziksel ve sosyal dönüşümün aynı anda sağlanacağı mekânsal fikir projeleri üretmek, sosyal konut kavramı çerçevesinde ekonomik ve doğa ile uyumlu özgün fikirler geliştirmek, sosyal yaşantıyı zenginleştiren mekânları tasarlamak, Türkiye'deki sosyal konut uygulamalarına alternatif konut modelleri geliştirmek de yarışmanın amaçları arasındadır.**

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi kentlerimizin plansız önermeler sonucu yaşamakta olduğu kimliksizlik, bellek yoksunluğu ve kültürel yoksullaşma karşısında, sorunlara başka bir bakış açısıyla yaklaşmayı ve çözümlerini kentin aktörleri ile birlikte bulmayı önemsemektedir. Bu nedenle Mimarlık Haftası kapsamında 10 gün boyunca yürütülen tüm çalışmaların ve Kent Düşleri 6 Sosyal@Sosyalkonut Öğrenci Projefikir Yarışması'nda elde edilecek fikir projelerinin Ankara'nın kentsel ve sosyal gelişimine olumlu etki edeceği ve yerel yönetimlerin yürüteceği çalışmalar için önemli bir veri oluşturacağı düşünülmektedir.

[illegible][illegible]

mimarlık haftası 77
7-13 JULY

sosyal / konut

1	2
3	4
5	6
7	8

www.mimarlikhaftasi.org.tr

[illegible][illegible]

Rixos Grand Ankara

80 li Yılların Stratejik Hatası Sonucunda Otelin Kavramsal Fonksiyon Değişiminde Karşılaşılan Zorluklar ve Sonuçları

Güven Güneş

T.C. Emekli Sandığına bağlı Emek Oteller Zincirinin, mimari projesini İsviçreli Mimar Marc J. Saugey'e ve Türk Mimarlar Yavuz Taşçı ile rahmetli Yüksel Okan'a çizdirip Emek İnşaat'a inşaatını yaptırdığı Büyük Ankara Otel'i'nin yönetim ve işletmedeki bozulmayla zarar eden bir işletme haline dönüşmesi, ve bunun sonucunda Çelikler Holding'e satılmasıyla ilgili bir yazımız TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 43 Sayılı Bülteninde (Ekim 2006) yayımlanmıştı. Aynı otelin taşıdığı mimari değerlerle ilgili bir çalışmamız da 45. Bültende (Aralık 2006) yer almıştı. Bu yazımızda ise 80'li yılların başlarında üst yönetimin yaptığı stratejik hatanın doğurduğu üç sonuca değinilmektedir.

Yüksek Kâr ve Biriken Kapital Nereye Plase Edilmeliydi?

Büyük Ankara Otel'i'nin("Otel") sahip olduğu arsa alanı 8375 m²'dir. 80'li yılların başlarında, Turgut Özal döneminin ülke ekonomisini ivmelendirdiği o tarihlerde Otel, kapasitesinin çok üzerinde müşteri talebiyle karşı karşıya kalmıştı. O kadar ki, yabancı konukların kalabilmelerini teminen devlet üst bürokrasisinden "Otel odalarını mümkün olduğunca kullanmamalarının" rica edildiğinin duyumlarını alıyorduk. Otel lobisi kalabalık, yabancıların haberleşmede kullandıkları faks makinelerinin kağıtları yerlere saçılmış durumda, müşterilerin ayaklarına dolaşır vaziyetteydi (Telefon haberleşmesi henüz günümüzdeki rahatlığına kavuşmamıştı). Hatta, yüzme havuzuyla Tunus Caddesi arasında kalan ve saunanın olduğu bölümdeki yaklaşık on oda dahi yetersiz konfor şartlarına rağmen sürekli olarak doluydu. Ayrıca o dönemde Sheraton, Hilton, Merit Altınel (günümüzde Barçelo Hotel), Best v.b. otellerinin olmaması da Otel üzerindeki misafir baskısını artırıyor, para girişi çok tatminkâr olduğundan işletmedeki bozukluklar üzerine eğilme zorunluluğu hissedilmiyordu. Bu olumlu şartlar ve birikmekte olan büyük miktardaki paranın da verdiği güçle Emek Oteller

Zinciri Üst Yönetimi Büyük Ankara Otel'i'nin arazisini büyütürken Otel'in kavramsal-fonksiyonel kullanımını rahatlatma yönünde avantaj sağlamayı düşünmüş, bu amaçla Otel'in güneyinde bulunan Milka Pastanesi'ni (Şimdi o binanın olduğu yerde MNG Holding'in inşa ettiği ve içinde MNG Bank'ın da bulunduğu bina vardır.) istimlak etmeye çalışmıştı. Bu girişim Otel arazisinin genişletilmesi açısından stratejik yönden doğru olmakla birlikte:

a- İstimlakta Milka Pastanesi sahiplerinin ortaya koyabilecekleri direnç hesaplanmadığı,

b- Otel'in Atatürk Bulvarı'na zaten yeterli çıkış imkânı olduğu ve,

c- Otel kuzey doğu yönünde, Otel ile Tunus Caddesi arasında nispeten kolaylıkla elde edilebilecek arazi bulunduğundan,

Hatalıydı. Hatırladığım kadarıyla bir süre önce Bayındır Holding tarafından yapılan binanın olduğu noktada eski bir bina mevcuttu ve üzerine o zamanki parayla birkaç daire fiyatına satılık olduğuna dair bir ilan yapıştırılmıştı. Söz konusu bina ile Otel arasında şimdi de mevcut olan "Tiftik Yapağı" binası bulunuyordu ve istimlakinin Milka Pastanesi'nin istimlaki kadar zor olmayacağı düşünülebilirdi. Bu iki binanın toplam arazisi ise Milka'nın 2200 m²'lik alanından daha geniş bir alan meydana getiriyordu (Yaklaşık olarak 2700 m²). Yani bu binaların istimlak edilmesi durumunda Otel kullanılabılır alanının yaklaşık 32% büyütülmesi mümkün olabilecekti

Milka Pastanesinin istimlakinde çıkan zorluk, Otel alanının büyütülmesi düşüncesini Otel ile Tunus Caddesi arasındaki binaların istimlakleri belki de hiç gündeme getirilmeden engellemiş, arsayı genişletmek yönünde ve o dönemde kesinlikle doğru olan stratejik

girişimden vazgeçilerek birikmekte olan para Otel içinde yapılan değişikliklere harcanmıştır. Bu esnada inşaatı tamamlanan diğer büyük oteller (Hilton, Sheraton, Merit Altinel, Best, v.b.) sırayla işletmeye alınıyor ve bu gelişmeler, Otel Yönetiminin, misafir sayısının fazla olduğu dönemde gözden kaçırdığı işletme hatalarıyla birleştikçe Otel gelirlerini azaltıp işletmeyi "zarar" yazan bir müesseseye dönüştürüyordu. Sonuçta bu durum baş edilemez hale geldiğinde bina Emek Otelleri'nin diğer otellerinin de uğradığı akıbete uğrayarak Çelikler Holding'e satılmak suretiyle özelleştirilmiştir. Arazinin büyütülmüş olması durumunda belki de daha yüksek bir fiyata özelleştirilebilecek olan Otel bunun dışında kendisine verilen yeni kavramsal fonksiyonu yerine getirebilmek için hem Çelikler İnşaat'a yapım esnasında parasal, zamansal ve fizik yönünden maliyet, gecikme, yapım zorlukları çıkarmış, hem de Otel kompleksinin estetik değeri büyük yara almıştır.

OTELİN YENİ KAVRAMSAL FONKSİYONU

İlk projelendirilişinde Büyük Ankara Oteli o tarihlerin limitli yabancı misafir sayısına yeterli olabilecek 208 odaya, yaklaşık 400 kişilik orta büyüklükte bir balo salonuna, misafir sayısı orantılı ziyafet ve bar (Başkent Bar ve Başkent Restoran) mekanları ile dinlence amaçlı, toprak irtibatlı ve korunaklı bir açık yüzme havuzu ile (en derin noktası 360 cm) Ankara'nın en güzel teraslı "Roof Restaurant"ına sahipti. Bunların yanında çeşitli rampalarla ilişkilendirilen dinlence, TV seyretme mekanları, ve yüzme havuzuyla aynı seviyede bulunan ve nisbeten daha mâkul fiyatlarla hizmet veren "Ankara Pub" da otel misafirleriyle birlikte dışarıdan gelenlere de hizmet veriyordu. Yani Otel iki fonksiyonu birlikte yürütüyordu: Misafirlerin kalması ve eğlence-dinlence. Rixos Grand Ankara'ya ise projelendirilme safhasında yeni ve büyük bir görev daha yüklenmiştir. Misafirlerin kalışı yanında "Toplantı ve Kongre Merkezi" olma fonksiyonu. Bu gaye ile iki büyük (810 ve 765m²), iki orta (452 ve 488m²) beş adet de küçük salon projeye sokulmuş, bu toplantı salonlarının kapalı araba parkı ihtiyacının karşılanması ile arabaların Atatürk Bulvarı ve Tunus Caddesi arasında geçiş yapabilmesi de gerekmiştir. Fakat Otel kompleksinin bu yeni fonksiyona uyum sağlayabilmesi ancak eski açık yüzme havuzu ile *Ankara Pub*'ın kaldırılması ve toplantı salonları ile kapalı park ve Atatürk Bulvarı - Tunus Caddesi geçişinin kaldırılan bu alana oturtulmasıyla mümkün olabilmıştır. Yüzme havuzu ise Otel lobisinin üst katına kapalı bir havuz olarak (toprak yerine betonla ilişkili) oturtulmuştur.

Halbuki yazımızın önceki paragraflarında işaret

ettiğimiz şekilde şayet Otel arazisinin Tunus Caddesi'yle olan ilişkisi o dönemde iki binanın arazilerinin Otel arazisine katılmasıyla rahatlatılmış olsaydı açık yüzme havuzu ve Ankara Pub yerinde bırakılabilir, bunun yanında Balo Salonu büyütülebilir, yaklaşık 50 odalık çok lüks bir butik otel, yeterli araba parkı ve bulvar - Tunus Caddesi geçişi de Otel'in orijinal projesi ve estetik değerleri zorlanmadan projeye eklenebilirdi. Sonuç olarak 1980'li yılların başlarında yapılan doğru stratejik girişimden vazgeçilmesi:

a- Otelin özelleştirilme fiyatının muhtemel artışını engellemiş,

b- Otele yüklenen yeni kullanım kavramı (fonksiyon) arsa kısıtlılığı nedeniyle inşaatta zorluklar, maliyet artışları ve estetik değerlerin feda edilmesi sonucunu getirmiş,

c- Ankara'daki oteller arasındaki en güzel konuma sahip olan Otelin, Türkiye ve Dünya'daki en güzel, ferah ve yüksek estetik değere sahip otellerden birisine dönüştürülmesi fırsatı kaçırılmış, bununla birlikte ortaya oldukça lüks bir bina kompleksi çıkmıştır.

Bu noktada son söz olarak şunu söyleyebiliriz: "Lüks olma" zamanın aşındırdığı bir geçiş durumudur, "Estetik değerler" ise zamanla kaybolmaz, aksine daha fazla takdir edilir.

Yapı Mütcaahhitlerinin Kayıtları İle Şantiye Şefleri ve Yetki Belgeli Ustalar Hakkında Yönetmelik Değişikliği Üzerine TMMOB Görüşü

Yapı Mütcaahhitlerinin Kayıtları ile Şantiye Şefleri ve Yetki Belgeli Ustalar Hakkında Yönetmelik değişikliği üzerine TMMOB görüşü 18 Kasım 2011 tarihinde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na gönderildi.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'ne

İlgi : 04.11.2011 tarih B.09.0 MHG.0.11.00.00/397 sayılı Yapı Mütcaahhitlerinin Kayıtları ile Şantiye Şefleri ve Yetki Belgeli Ustalar Hakkında Yönetmelik hk.

İlgi yazınızda, 648 sayılı KHK ile değiştirilen 4708 sayılı Yapı Denetimi Kanunu ve Danıştay 6. Dairece (2008/3365 E., 2011/161 K.) verilen karar doğrultusunda söz konusu yönetmelikte revizyona gidilmesi gerektiği, bu gereklilik nedeniyle hazırlanan yönetmelik taslağı hakkında görüş ve önerilerin 18.11.2011 tarihine kadar Bakanlığa iletilmesi istenmektedir.

Taslak incelenmiş olup, görüşlerimiz aşağıda sunulmuştur.

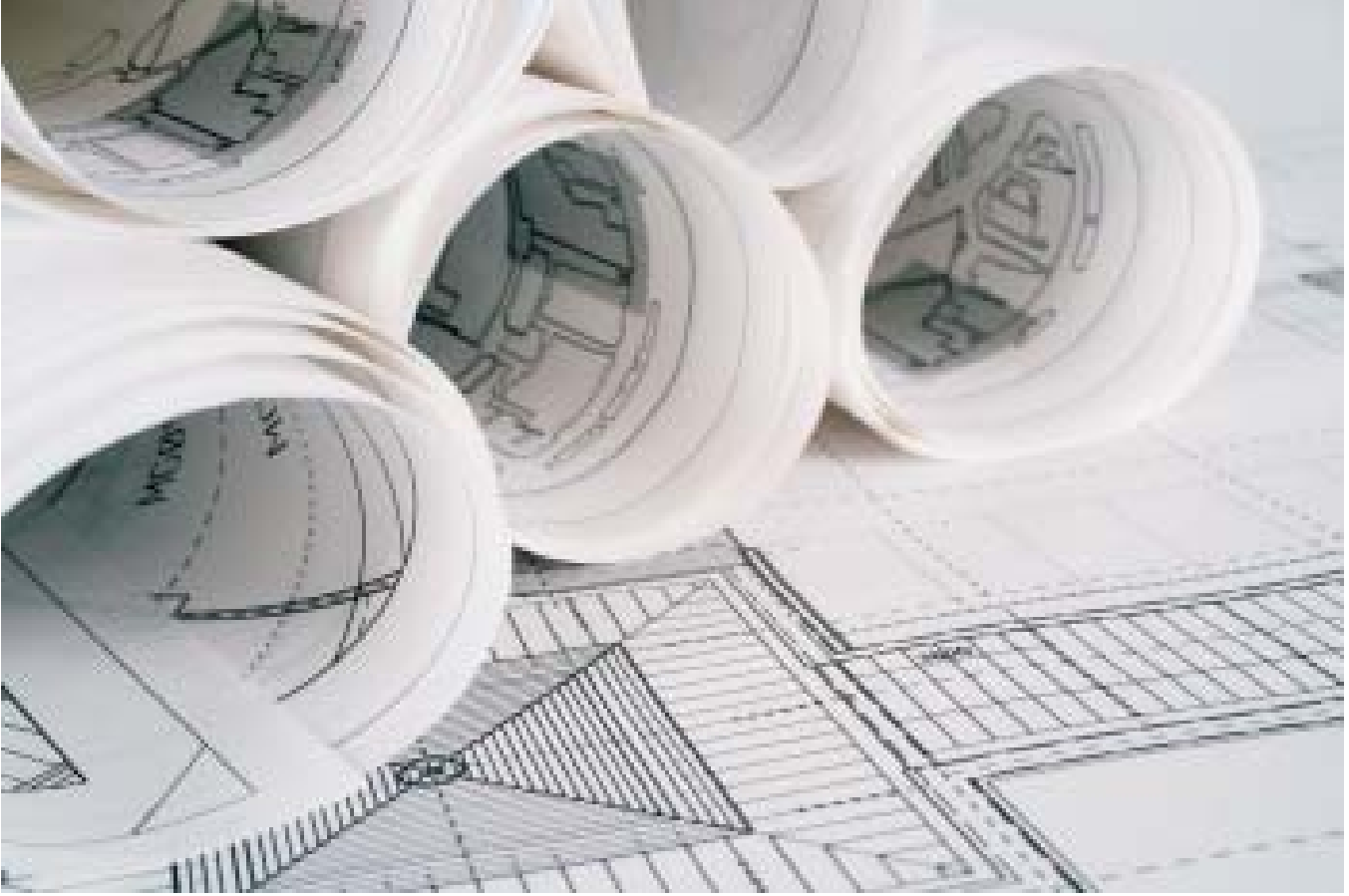
1) Taslağın 2. maddesine "**Bodrum katı dışında en çok iki katlı ve yapı inşaat alanı toplam 200 metrekaresi geçmeyen müstakil yapılar; entegre tesis niteliğinde olmayan tarım ve hayvancılık amaçlı yapı ve tesisler; köylerin yerleşik alanlarında, belediye ve mücavir alan sınırları içinde olmayan iskan dışı alanlarda ve nüfusu 5000'in altında olan belediyelerin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bodrum katı ve çatı arası dışında en çok iki katlı ve yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500m²'yi geçmeyen konut yapıları ile bunların kömürlük, otopark ve depo gibi müştemilatları hariç olmak üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan**

yerlerde yapılacak yapılar hakkında bu Yönetmelik uygulanmaz." biçiminde 2. fıkra eklenerek Yönetmeliğin kapsamı daraltılmaktadır.

Gerekçede her ne kadar 648 sayılı KHK ile 4708 sayılı Yasa'nın kapsam maddesinde yapılan değişikliğe paralel bir düzenleme yapıldığı savlansa da, Anayasa Mahkemesi'nin 03.11.2011 tarih 2010/75 Esas, 2011/42 sayılı kararında "29/6/2001 günlü, 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun'un 1. maddesinin ikinci fıkrasına, 30/6/2004 günlü, 5205 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle eklenen "... ile tek parselde, bodrum katı dışında en çok iki katlı ve toplam ikiyüz metrekaresi geçmeyen müstakil yapılar ..." ibaresi, 3/11/2011 günlü, E. 2010/75, K. 2011/150 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu ibarenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, 3/11/2011 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi." denilerek kapsam dışında bırakılan yapıların denetimsiz bırakılması Anayasa'ya aykırı bulmuştur. Yani 648 sayılı KHK ile eklenen düzenlemenin Anayasa'ya aykırı olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda, 648 KHK'nin dava konusu edileceği ve aynı gerekçeyle iptal edileceği aşıkardır. Aynı zamanda, hukuk devleti ilkesi gereği yasama organının, Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda anılan düzenlemenin dava konusu edilmesini beklemeden 648 sayılı KHK ile yapılan değişikliği yürürlükten kaldıracağından kuşku bulunmaması gerekir.

Hukuka aykırılığı Anayasa Mahkemesi tarafından tespit edilmiş düzenlemenin yürürlükte kalamayacağı göz önüne alınarak, yönetmelik düzenlemesine konu edilmemesi gerekir. Bu nedenle, bu maddenin taslaktan çıkarılması hukuk devleti olmanın bir gereğidir.

2.) Taslağın 6. maddesi ile Yönetmeliğin 4. fıkrası,

"Yapı müteahhidi yetki belgesi numarası iptal edilen yapı müteahhidinin, gerçek kişi ise kendisi, tüzel kişilik ise tüzel kişilik, adi ortaklık veya ortak girişim olması halinde ortaklarının tamamı yasaklı hale gelir." biçiminde değiştirilmesi önerilmektedir.

Önerilen bu değişiklik, tüzelkişiliğe sahip firma ortakları ve yöneticilerini yaptırımdan muaf hale getirmektedir. Yalnızca tüzel kişiliğin yasaklanması, ortakların ve diğer sorumluların başka bir tüzel kişilik eliyle müteahhitlik faaliyeti yürütmelerinin önünü açmakta olduğu gibi, diğer ortaklıklardaki sorumlularla eşitsiz bir durum yaratmaktadır. Amaca uygun olmayan bu değişiklik

önerisinin geri çekilmesi ve maddenin eski haliyle kalması gerekir.

3.) Taslağın 7. Maddesi ile Yönetmeliğin 10. Maddesinin 1, 3, 5, 15, 16 ve 17. maddelerinde değişiklik öngörülmektedir. Bu değişiklik taslaklarını tek tek irdelenecek olursak;

a) 10. maddenin 1. fıkrası, yargı kararı gereğince **"(1) Şantiye şefinin, yapım işinin uzmanlık alanına uygun olmak üzere mimar veya mühendis unvanlı olması şarttır."** biçiminde düzenlendiği ifade edilmektedir. Bu değişiklik, şantiye şeflerinin mühendis ve mimar unvanlı olmalarının koşul olarak düzenlenmesi olumludur.

b) 10. maddenin 3. fıkrası, **"(3) Yapı ruhsatına tabi tüm yapılarda şantiye şefi bulundurulması zorunludur."** biçiminde önerilmekte olup, bu düzenleme kapsam maddesinde açıkladığımız nedenlerle yeniden değerlendirilmelidir.

c) 10. maddenin 5. fıkrası, **"(5) Şantiye şefi, görev yaptığı ilin sınırları dışında başka bir ilde görev üstlenemez."**biçiminde olup, bu değişiklik önerisi sorun üretmeye aday ve yönetmeliğin düzenleniş amacıyla çelişmektedir.

Değişiklikle, şantiye şefinin *"toplam alan sınırları aşılmamak kaydıyla aynı anda en fazla beş ayrı yapım işini üstlenebileceğine"* ilişkin kısıtlama kaldırılarak, şantiye şeflerinin görev üstlenecekleri inşaat alanları sınırsız hale getirilmektedir. Oysa, bir şantiye şefi aynı il sınırları içinde olsa dahi bu hizmeti yürütebileceği objektif bir sınırın olması gerekir. Şantiye şefi, görev ve sorumlulukları açısından aynı zamanda işveren vekilidir. İş organizasyonu ve inşaat yönetimi açısından işveren vekili olması nedeniyle 5 ayrı yerdeki inşaatla görev yapması olanaklı değilken "yapı ruhsatı sayısı" gerekçe gösterilerek böyle bir düzenleme yapılması hizmet gerekleriyle uyusmamaktadır. Tam gün istihdamına göre düzenleme yapılması gerekirken hiçbir sınırlama olmaması (aynı il olsa dahi) şantiye şefliğinden beklenen görevin gerçekleşmesine engeldir ve amaca aykırıdır.

d) 10. maddenin 15. fıkrası **" Mühendis veya mimar unvanlı teknik personelin şantiye şefi olarak görev yaptığı 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81'nci maddesi kapsamında yer alan inşaat ve tesisat işlerinde, şantiye şefinin iş güvenliği uzmanlığı belgesine haiz olması zorunludur."** biçiminde önerilmekte olup, bu düzenleme, iş güvenliği mühendisliği hak, yetki ve sorumluluğuyla bağdaşmamaktadır.

Yönetmeliğin 10. maddesinin 15. fıkrası ise, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesi kapsamında iş güvenliği ile görevli mühendis istihdam edilmesi gereken işyerlerinde ayrıca iş güvenliği mühendisi istihdamını engelleyici nitelikte bir düzenlemedir. Çünkü, işveren maliyet unsuru olarak gördüğü iş güvenliği mühendisi istihdamı yerine iş güvenliği belgesine sahip şantiye şefinin aynı zamanda iş güvenliğinden de sorumlu olduğunu ileri sürerek ayrıca iş güvenliği ile görevli mühendisi istihdam etmeyecektir. Bu durumda her iki görev aynı kişide birleşeceğinden, ayrı ayrı görev, hak, yetki ve sorumluluk gerektiren iki ayrı görevin ifasından beklenen amaç da gerçekleşmeyecektir. Ayrıca yukarıda

belirttiğimiz gibi, şantiye şefi aynı zamanda işveren vekili olduğundan bu durum iş güvenliği mühendisinin işverene karşı bağımsız olması gerektiği ilkesiyle de bağdaşmayacaktır.

Bu fıkra da değişiklik yapılması değil, mevcut düzenlemenin tümüyle yürürlükten kaldırılması gerekmektedir.

e) 10. maddenin 16. ve 17. fıkraları **"Şantiye şefinin beşten fazla yapım işinde görev üstlenmesi halinde; yapı inşaat alanı 3000 m²'yi geçen her bir yeni yapım işi için şantiye şefliği görevine yardımcı olmak üzere; yapım işinin konusu, büyüklüğü ve niteliğine uygun branştan en az bir teknisyen, tekniker, teknik öğretmen, mimar veya mühendis istihdam edilir."**

"(17) Şantiye şefi yardımcılığını, yapı inşaat alanı 3000-5000 m²'ye kadar olan inşaatlarda bir teknisyen, 5000-10000 m² arasında en az bir tekniker, 10000m²'den büyük ise en az bir teknik öğretmen, mimar veya mühendis üstlenir." biçiminde önerilmekte olup, bu düzenlemeler, şantiye şefinin görev üstleneceği alana ilişkin bir sınırlama içermeyen yönetmeliğin şantiye şefliği hizmetinin içinin nasıl boşaltılacağını göstermektedir. Tıpkı Yapı Denetimi Yasası'nın uygulamasında olduğu üzere denetçilik nasıl imzacılığa indirgendi ise, şantiye şefliğinin de aynı kaderi paylaşacağı açıktır. Tamgün istihdamı olması gereken hizmette, metrekaresi ve yapı sayısı olarak getirilen sınırlamanın da kaldırılması demek, şantiye şefliği hizmetinin yardımcı elemanlar eliyle yürütüleceğini göstermektedir.

10. maddeye eklenmesi düşünülen bu fıkralar, aynı zamanda yargı kararını işlevsiz bırakmaya dönüktür. Çünkü, bir şantiye şefinin fiilen aynı anda yürütemeyeceği çok sayıda yapının denetimini üstlenmesine imkan tanınmış olması, dolaylı yoldan teknik öğretmen, tekniker ve teknisyenlere şantiye şefliği yolunu açmıştır. Geniş alana yayılmış yapım işlerinde şantiye şefi yardımcısı görevlendirilmesine itirazımız olamaz ancak bu, şantiye şefinin bizzat şantiyenin başında olması kuralını ihlale yarayacak bir durum yaratmaması durumunda anlamlıdır. Aksi hal, hizmetin mühendis ve mimar eliyle yürütülmesini engelleyecek ve yargı kararı hukuka karşı hile yöntemiyle ihlal edilecektir. Bu nedenle, eklenmesi düşünülen bu fıkra önerilerinin geri alınması gerekmektedir.

Bilgilerinize arz olunur.

PROJE UYGULAMA

Devam Eden Yarışmalar

İzocam 12. Yalıtım Yarışması

Son Teslim Tarihi : 26 Mart 2012 / Teslim Tarihi: 2 Nisan 2012

5. Uluslararası Beton Tasarım Yarışması

Son teslim Tarihi : 14 Mayıs 2012

Kartepe için Düşünüyorum – 30. Meridyen Özgün Fikir Proje Tasarımı Yarışması

Son teslim Tarihi : 14 Şubat 2012 17:00

Sonuçlanan Yarışmalar

Çamlıca Tepesi Tv Radyo Kulesi Fikir Projesi Yarışması

Çuhadaroğlu Alüminyum 2011 Öğrenci Proje Yarışması 'ALU2011'

Raci Bademli İyi Uygulamalar Ödülü 2011

"Konutta Yeni Fikirler" EminEvim Mimari Fikir Projesi Yarışması

Adana Çukurova İlçe Belediyesi Hizmet Binası ve Kültür Merkezi Ulusal Mimari Proje Yarışması

Şişli Halide Edip Adıvar Kültür Merkezi Ulusal Mimari Proje Yarışması

Behruz Çinici

Ortadoğu Teknik Üniversitesi Kampüsü

Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi

Mimarlar Odası'nın 72 sicil numaralı üyesi, değerli meslektaşımız Behruz Çinici, 18 Ekim 2011 tarihinde aramızdan ayrıldı.

Meslek yaşamı boyunca ürettiği nitelikli mimarlık yapıtları ile eğitim, meslek ve kültür ortamını çok boyutlu olarak etkilemiş; tasarım ve yaşam kalitesine yönelik değerlerin toplum kültürü içinde yüceltilmesi doğrultusunda öncü çalışmalar sergilemiş ve mesleğin toplumsal kabul ve saygınlık kazanmasında çaba göstermiş olan Behruz Çinici, tüm yaşamını mimarlığa adanmıştır.

Mimarlar Odası Sinan Ödülü sahibi olan değerli mimarı saygıyla anıyor, ailesine, yakınlarına ve meslektaşlarımıza başsağlığı diliyoruz.

Biyografi

1932 yılında İstanbul'da doğdu. Vefa Lisesi'nden sonra girdiği İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden 1954 yılında mezun oldu. 1954-62 yılları arasında aynı Fakülte'nin Şehircilik Kürsüsü'nde asistan ve İTÜ Maçka Teknik Okulları'nda öğretim görevlisi olarak çalıştı. 1954'te ilk atölyesini Ayhan Tayman'la birlikte İstanbul'da kurdu. 1956'da Enver Tokay, Hayati

Tabanlıoğlu, Ayhan Tayman ile birlikte katıldığı Erzurum Atatürk Üniversitesi Kampusü Planlama Yarışması'nda birincilik ödülü kazandı. 1960 yılında Altuğ Çinici'yle birlikte çalışmaya başladı. 1961'de ODTÜ Kampusü Yarışması'nı kazanmalarının ardından 1962'de atölyesini Ankara'ya taşıdı. Bu tarihten itibaren 1980'e kadar ağırlıklı olarak yapı alanı 500.000 m²'yi bulan ODTÜ Kampusü yapılarını gerçekleştirdi. Ayrıca katıldığı çeşitli yarışmalardan 23'ünde, 7'si birincilik olmak üzere çeşitli ödüller kazandı. 1972-74 yılları arasında TC Turizm Bakanlığı Danışmanlığı yaptı. 1982 yılında çalışmaları Venedik Bienali'nde sergilendi. 1989 yılında Meclis Camisi olarak bilinen TBMM Meydan-İbadet-Kitaplık Kompleksi'ni oğlu Can Çinici ile gerçekleştirdi; bu yapı ile 1995 yılında Ağa Han Mimarlık Ödülü kazandı. Kendisine TC Hükümeti'nce büyükelçilik unvanı verilen Çinici 1993'te Başbakanlık Şehircilik ve Mimarlık Başdanışmanlığı'na getirildi. 1980'li yıllarda Ankara'daki atölyesinin yanısıra İstanbul'da da bir atölye kuran Behruz Çinici çalışmalarını ağırlıklı olarak burada sürdürdü. Yurtdışında da çeşitli projeler gerçekleştiren Çinici'nin Libya ve Suudi Arabistan'da uyguladığı tatil köyleri, toplu konut siteleri, otel ve saray projeleri vardır. Tasarım ağırlıklı mimarlık çalışmalarının yanısıra özellikle Türkiye'de mimarlığa yönelik yasal ve yönetsel

si(1980)

çerçevelerin oluşmasına yönelik katkılarıyla da ön plana çıktı.

Ayrıca 1964 yılında ADMMA'da 1969-70'de Yükseliş Mimarlık Okulu'nda, 1994-96'da ise Anadolu Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak ders verdi. Mimari proje yarışmalarında aldığı pek çok ödülün yanısıra, 1973'te ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nde Atatürk Ödülü'e; 1981'de UIA Fransız Seksiyonu'nca Sir Robert Matthew Ödülü'ne; 1982'de ODTÜ tarafından Pritzker Ödülü'ne aday gösterildi. 1984-85 Sedat Simavi Mimarlık ve Kent Planlaması Ödülü; 1986 Türkiye İş Bankası Kent ve Mimarlık Büyük Ödülü; 1990'da Türkiye Prefabrik Birliği Ödülü; 2001 yılında Kazakistan-Astana Başkent Şeref Madalyası ve Uluslararası Almaty-Kazgor Sanat-Bilim Akademisi Onur Üyeliği; 2003'te ODTÜ Senato Özel Ödülü verildi. 2004 yılında ise Mimarlar Odası Sinan Ödülü'ne değer görüldü. Yapıtları, Türkiye'nin yanısıra 1982'de Venedik Bienali'nde, 1990'da Korsika-Bastia Müzesi'nde sergilendi. Proje ve yapıları çok sayıda yerli ve yabancı yayında yer aldı.

Yayınları:

Çinici'nin çeşitli çalışmalarını içeren kişisel yayınları arasında, "Altuğ-Behruz Çinici [1960-71] Mimarlık

Çalışmaları" (1971); "Çorum: Ülke-Bölge-Kent Ölçeklerinde Çalışmalar" (1973); "Çorum Binevler: Gerçekleşen Bir Ütopya" (1985); "Prof. C. Holzmeister 1952 Mimarlık Tarihi Ders Notları" -tıpkıbasım- (1985); "Improvisation: Mimarlıkta Doğaçılama" (1990) yer almaktadır.

Başlıca Yapıtları

1957 Atatürk Üniversitesi Kampus Planlaması, Erzurum (yarışma projesi, birincilik ödülü; E. Tokay, H. Tabanlıoğlu, A. Tayman ile).

1956 Ankara'da Yıldırım Beyazıt (Anafartalar) Çarşısı (A. Tayman ile).

1957 Ankara Petrol Ofisi Yönetim Binası (yarışma projesi, birincilik ödülü; Ayhan Tayman ile).

1958 Devlet Su İşleri Genel Müdürlük Binası, Ankara (yarışma projesi, birincilik ödülü; E.Tokay, T. Doruk ile).

1959 İstanbul Eminönü Çarşısı ve Büro Binası (yarışma projesi, birincilik ödülü).

1965 Ankara Fen Lisesi Kompleksi.

1969 Burhaniye Artur Sitesi, Balıkesir.

1970-77 3.000 Konutluk Çorum Binevler Sitesi.

1976 Ankara İran Elçiliği İlkokul Binası.

1977 Bodrum ve Güllük Tatil Köyü.

1978 TBMM Halkla İlişkiler Binası, Ankara.

1961-80 ODTÜ Kampusu, Ankara (yarışma projesi, birincilik ödülü; Altuğ Çinici ile).

1980 Sefer Ağa Sanayi Çarşısı (Doğan Tekeli ve Sami Sisa ile).

1983 Naciye Sultan Sitesi, İstanbul.

1984 TBMM Lojmanları, Ankara.

1986 Soyak Sitesi, İstanbul.

1989 TBMM Camisi Kompleksi (Can Çinici ile), Ankara - Ağa Han Mimarlık Ödülü, 1995.

1993 Platin Sitesi, İstanbul.

1993 Hoca A. Yesevi Konutu Restorasyonu.

Hatice Meral Korkusuz

1030 sicil numaralı üyemiz Hatice Meral Korkusuz, 14 Ekim 2011'de vefat etmiştir.

1934'te İstanbul'da doğan Hatice Meral Korkusuz İstanbul Teknik Üniversitesi mezunuydu.

Tüm ailesine, yakınlarına, üyelerimize ve mimarlık camiasına başsağlığı ve sabır dileriz.

Nil Sular

19579 sicil numaralı üyemiz Nil Sular 21 Ekim 2011 tarihinde vefat etmiştir.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nden mezun olan Nil Sular 1961 doğumluydu.

Tüm ailesine, yakınlarına, üyelerimize ve mimarlık camiasına başsağlığı ve sabır dileriz.

AKP'nin KHK'leri ve TMMOB

AKP Hükümetinin genel seçimlere iki ay kala Meclis`ten geçirdiği yetki yasasına dayanarak çıkardığı Kanun Hükmünde Kararnameler ve TMMOB ile bağlı Odaların konuya ilişkin açıklamaları, görüşleri kitap haline getirildi.

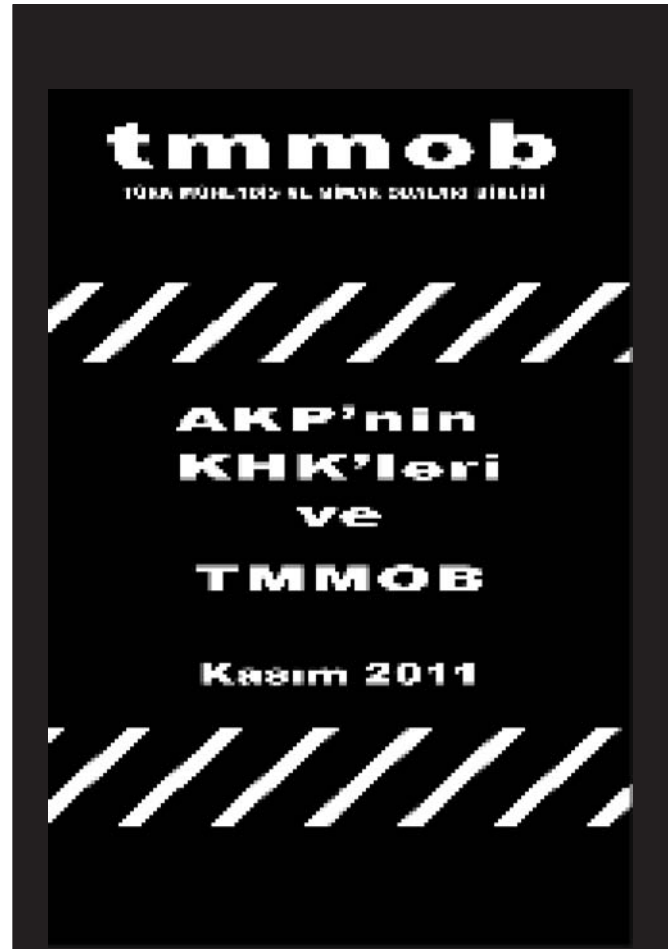
AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılından bu yana Türkiye neoliberalizmin şekillendirdiği hızlı bir değişim sürecine girdi. AKP'nin her seçimde oylarını artırarak yeniden iktidara gelmesi ile bu dönüşüm kendi ifadeleri ile "çıracılıktan kalfalığa, kalfalıktan ustalığa" hızlanarak sürdü. Türkiye'de ekonomiden siyasete, toplumsal yaşamdan kamu yönetimine yeniden yapılandırma politikalarıyla, hayatın tüm alanları emperyalizmin yeni döneminin gereklerine göre şekillendirildi.

AKP'ye bu da yetmedi. Genel seçimlere 2 ay kala, Meclis'i devre dışı bırakan, hükümete 6 ay süreyle Kanun Hükmünde Kararname (KHK) çıkarma yetkisi veren Yasa, TBMM'nin 6 Nisan 2011 tarihli oturumunda kabul edildi.

*"Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri İle Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu"*yla AKP 6 aylık dönemde 35 adet Kanun Hükmünde Kararname (KHK) çıkararak, bakanlıklar kurdu, kapattı, birleştirdi, ayırdı. Kamu yönetimi baştan aşağı yeniden şekillendirilirken meslek alanlarımız, mesleğimiz ve örgütümüz üzerine planlanan değişikliklere ilişkin yasal zeminin oluşturulmasının da ilk adımları atıldı.

Yayınladığımız bu raporla, tarihe de not koymak düşüncesiyle; hem kanun hükmünde kararnamelerin derli toplu şekilde bir arada bulunmasını, hem de TMMOB ve odalarımızın konuya ilişkin yaptıkları açıklama ve çalışmaları bir araya getirmeyi amaçladık. Çıkarılan tüm KHK'leri alt alta yazdığımızda Türkiye'nin yeni dünya düzenine eklemlenip, emperyalizme bağımlı hale getirilmesi için kamu yönetiminin nasıl yeniden düzenlendiğini görebiliyoruz.

Bu tablo bizlere bir kez daha nasıl zorlu bir süreçten geçtiğimizi ve mücadelemizi birleştirerek sürdürmemiz gerektiğini gösteriyor. Önümüzdeki süreç mesleğimiz ve Örgütümüz için de bir sınav niteliği taşıyor.

Bunun gereklerinin emek ve demokrasi güçleri ile ortaklaştırılan bir mücadele hattı ile yerine getirilebileceğini de çok iyi biliyoruz. "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber, ya hiç birimiz" sözümüz şimdi her zamankinden daha anlamlı hale geliyor.

Hepimize kolay gelsin.

KARİKATÜR

Eray Özbek (Türkiye) 16. Uluslararası Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması Albümünden alınmıştır.

MESLEKİ DENETİM

01.09.2011- 31.09.2011 Tarihleri Arası Mesleki Denetim Verileri

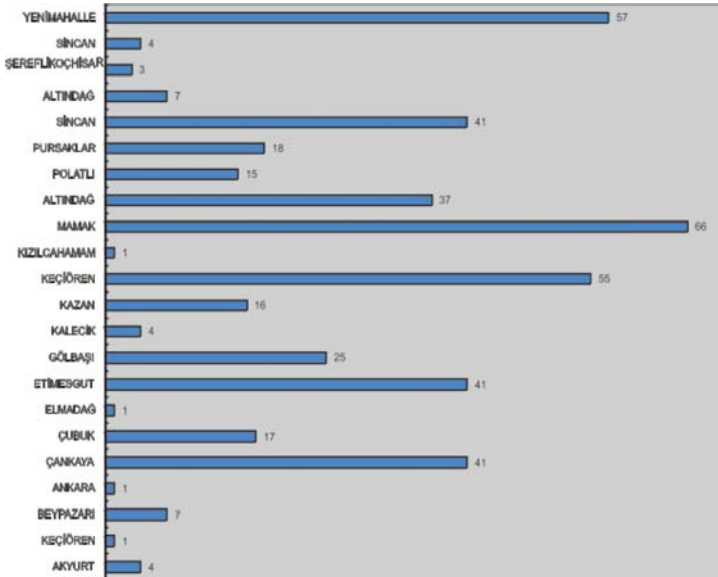
ANKARA ŞUBESİ VE TEMSİLCİLİKLERİ MESLEKİ DENETİM PROJE-TUS-ŞANTIYE

ŞUBELER	Proje		Tus	Şantiye
	Adet	m ²	Adet	Adet
ANKARA ŞUBE	462	1327763,05	5	95
NEVŞEHİR TEMSİLCİLİĞİ	35	21807	23	2
DÜZCE TEMSİLCİLİĞİ	48	59414,27	5	4
SİVAS TEMSİLCİLİĞİ	48	61314	8	20
ERZİNCAN TEMSİLCİLİĞİ	24	19788,44	4	12
YOZGAT TEMSİLCİLİĞİ	49	59672,09	24	2
KDZ. EREĞLİ TEMSİLCİLİĞİ	17	29018	2	2
ZONGULDAK TEMSİLCİLİĞİ	17	46282,75	3	2
KARABÜK TEMSİLCİLİĞİ	37	37055,33	10	5
BARTIN TEMSİLCİLİĞİ	23	44016,88	6	5
KASTAMONU TEMSİLCİLİĞİ	23	52421,3	15	1
BOLU TEMSİLCİLİĞİ	79	106359,27	9	17
ÇAYCUMA TEMSİLCİLİĞİ	1	1846	1	0
KIRŞEHİR TEMSİLCİLİĞİ	27	39173,55	17	7
ÇORUM TEMSİLCİLİĞİ	62	61033,51	11	10
TOPLAM	952	1966965,44	143	184

EKİM AYI'NDA ANKARA ŞUBE MESLEKİ DENETİMİNDEN GEÇEN PROJELERİN KULLANIM AMACINA GÖRE DAĞILIMLARI

KULLANIM AMACI	ADET	ALAN m2
AĞIL	1	300
AHIR	3	3272,37
AKARYAKIT İSTASYONU	3	2370,3
ALIŞVERİŞ MERKEZİ	1	5584
APARTMAN	14	29386,34
ATÖLYE	5	9422,07
ATÖLYE,DEPO	1	3198,38
BAGÉVİ	4	268,52
BEKÇİEVİ	7	1010,44
BÜRO	3	16205,25
DEPO	10	25226,73
SANAYİİ YAPISI	1	4587,26
DÜKKAN	2	903,75
DÜĞÜN SALONU	1	4649,24
DÜKKAN,KONUT	72	197910,73
FABRİKA	1	1003,74
FOSEPTİK	3	45
IMALATHANE	10	18376,74
İSİ MERKEZİ	1	130,95
İDARİ YAPILAR	1	124,6
İŞ VE TİCARET MERKEZ	2	33541,65
İŞYERİ	65	37344,75
İŞYERİ,KONUT	1	2617,87
SHOWROOM	1	21855,39
JENARATÖR	1	28
KONUT	254	670315,12
KRES	1	3552,24
KÜMES	10	13528,54
KÜMES HAYVANLARI ÜRETİM TESİSİ	3	6368
LOKANTA	1	992,83
MISAFIRHANE	1	526,28
MÜSTAKİL KONUT	14	1919,49
RESTAURANT	1	1538,95
SOSYAL TESİS	6	13375,29
SOSYAL TESİS,KAMU HİZMET BİNASI	1	89015,28
SU DEPOSU	1	37,84
TİCARET	2	5599,9
VİLLA	39	15056,14
YURT	4	11103,35
TOPLAM	552	1252293,32

EKİM'de MESLEKİ DENETİMİNDEN GEÇEN PROJELERİN ANKARA BELEDİYELERİNE GÖRE DAĞILIMI (tadilat/ilave dahil)

GELİR GİDER

01.10.2011- 31.10.2011 Tarihleri Arası Gelir - Gider Durumudur

